

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 32
www.koinonikikainotomia.gr

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Στην αφετηρία (μέρος Β')

Πατρίδα είναι ο τόπος και ο τρόπος που ζούμε

Το φυσικό περιβάλλον, ο ήλιος, η ατμόσφαιρα και το κλίμα διαμορφώνουν στο πέρασμα των αιώνων, τον ψυχικό, συναισθηματικό, πνευματικό και υλικό χαρακτήρα των πολιτών κάθε κοινωνίας.

Στις χώρες του φωτός και του εύκρατου κλίματος οι πολίτες ζουν κυρίως έξω από το σπίτι τους.

Συναντιούνται και κουβεντιάζουν στους δρόμους, τις πλατείες, τα καφενεία, τις καφετέριες, κλπ.

Γίνονται κοινωνικοί και συμμετέχουν σε χαρές και λύπες, σε πανηγύρια και σε θεάματα.

Έτσι τους έχει διαπλάσει η φύση. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ.

Τότε γεννιέται η αλληλεγγύη, η συνεργασία, η κατανόηση, η ηρεμία, το αίσθημα δικαίου της ελευθερίας και της αρετής της προόδου.

Έτσι γεννήθηκε η Δημοκρατία, ως ένας τρόπος ζωής από μία χώρα του φωτός. Την Ελλάδα.

«Όταν ο βασιλιάς της Σπάρτης Άγης, μετά από πολλά χρόνια γύρισε από μια εκστρατεία, είχε νικήσει μάλιστα τους Αθηναίους, και θέλησε να δειπνήσει κοντά στη γυναίκα του μια μέρα ζήτησε να του στείλουν τις μερίδες του φαγητού στο σπίτι.

Οι πολέμαρχοι δεν τις έστειλαν. Την επομένη μέρα αναφέρθηκε αυτό στους εφόρους και του επιβλήθηκε από αυτούς πρόστιμο».

Μετάφραση από τον Πλούταρχο
«ΛΑΚΩΝΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ»

Ιστορικά, αυτοκρατορίες των όπλων και του χρήματος, υπέταξαν και υποχρέωσαν λαούς να λειτουργούν υποταγμένοι, παρά φύσει.

Οι Αυτοκρατορίες καταστράφηκαν, οι λαοί επέζησαν. Η εξουσία πάντα στηρίζεται σε νόμους και Διατάγματα. Η Δημοκρατία λοιπόν, γεννήθηκε και καθιερώθηκε για να αντιμετωπίσει το θέμα των Νόμων και των διαταγμάτων της εξουσίας.

Η Δημοκρατία υπάρχει πραγματικά μόνο όταν οι πολίτες συμφωνούν και αποδέχονται τους Νόμους, ως δίκαιους.

Για τον κάθε νόμο λοιπόν επιβάλλεται, στη Δημοκρατία, να έχει τη συναίνεση των πολιτών.,

Τότε οι νόμοι θα έχουν σεβασμό και όχι μόνο υπακοή.

Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

«ΚΟΜΜΑ-ΔΙΚΤΥΟ»

Η διάσταση μεταξύ «ανοικτού εκλογικού σώματος» και κλειστών κομματικών οργανώσεων, σε συνδυασμό με την παρατεταμένη «οργανωτική αποσύνθεση» μεγάλων κυβερνητικών κομμάτων, καθιστά επιτακτική και επείγουσα την ανανέωση και ανασυγκρότησή τους ή και την εμφάνιση νέων κομμάτων, στα οποία οι πολίτες θα συμμετέχουν άμεσα στη διαμόρφωση πολιτικών αποφάσεων.

Η διαιώνιση των πολιτικών κομμάτων ως οργανωμένες διαπλεκόμενες πραγματικότητες, έχει ως αποτέλεσμα να μεταβάλλονται τα κόμματα αυτά, σε κλειστές γραφειοκρατικές δομές, σε μη αντιπροσωπευτικά σύνολα, εν τέλει σε σχετικά αυτονομημένους έναντι των μελών τους, ισχυρούς μηχανισμούς.

Η Δημοκρατία χρειάζεται κόμματα.

Ένα τύπο κομματικής οργάνωσης που έχει τη δύναμη να προσαρμόζεται και να ανανεώνεται διαρκώς, να συμμετέχουν και να συναποφασίζουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι πολιτικά, ακόμη και εκείνοι που δεν διαθέτουν κανενός είδους κομματική ταύτιση.

Για να μπορεί να εφαρμοστεί η πρόταση αυτή απαιτείται:

1. Καθιέρωση «ανοικτών προκριματικών εκλογών».

2. Διαδικασίες διευρυσμένων κομματικών δημοψηφισμάτων. Στόχος είναι η συμμετοχή σε σημαντικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων από το κόμμα, αλλά και οι υποψήφιοι σε εκλόγιμες θέσεις στις κομμα-

«ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ
ΑΥΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟ
ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑ ΚΑΙ Ο ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ
ΜΟΧΛΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»

Muntertering 2000

τικές λίστες και στα κομματικά αξιώματα, να προτείνονται και να ψηφίζονται όχι μόνο από τα μέλη, αλλά και από ενδιαφερόμενους οπαδούς.

3. Το κόμμα συναποτελείται από «ενεργά μέλη», δραστήριους υποστηρικτές και ενδιαφερόμενους συννομιλητές.

Τα μέλη, οι υποστηρικτές και οι συννομιλητές, θεωρούνται ως το πλέον σημαντικό κεφάλαιο ενός κόμματος.

Αυτό το κόμμα μπορεί να χαρακτηριστεί ΚΟΜΜΑ-ΔΙΚΤΥΟ.

Μόνο τότε μπορεί να συγκροτηθεί ένας απευθείας διάλογος με την κοινωνία και να λειτουργήσουν δημοκρατικές συμμαχίες κόμματος - πολιτών.

4. Για σημαντικά θέματα, τα κομματικά μέλη αποφασίζουν απευθείας, χωρίς την παρέμβαση νόμιμων αντιπροσώπων.

Το κόμμα-δίκτυο δεν είναι προσηλωμένο στα συμφέροντα μιας ορισμένης τάξης.

Έχοντας υπερβεί το καθήκον της προσηλωσης στα συμφέροντα συγκεκριμένων ομάδων, έχοντας αποποιηθεί το ρόλο του στρατευμένου διαμεσολαβητή ειδικών συμφερόντων και έχοντας ασπαστεί το ρόλο «μεσίτη» των συμφερόντων της κοινωνίας πολιτών στην κεντρική διοίκηση, αυτό το «κόμμα-δίκτυο» απευθύνεται σε όλο το φάσμα του εκλογικού σώματος για να πετύχει μια δημοκρατική συνεργασία όλων των πολιτών.

Τότε το κόμμα-δίκτυο φέρνει σε συνεννόηση τα ενδιαφερόμενα μέρη, δρομολογεί και επικυρώνει λύσεις συναινετικά και ευρύτερα αποδεκτές, τότε αυτός ο τύπος κόμματος δεν δικτυώνει απλώς την κοινωνία πολιτών με το κόμμα, αλλά την κοινωνία πολιτών με την πολιτική.

Αναμφίβολα ένας τέτοιος τύπος κόμματος-δικτύου, θα περιορίζει την κομματική αποξένωση και θα ενίσχυε τη δημοκρατία.

Δημήτρης Ηλιάκης

ΘΕΣΕΙΣ

Στο σημερινό Ελληνικό Πολίτευμα ο Πρωθυπουργός καταλαμβάνει το αξίωμά του ως πρόεδρος της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Στην ουσία, όμως, ως μονάρχης ενός από τα αυστηρώς αρχηγικά ελληνικά κόμματα, και κυβερνά με την ίδια αυταρχική νοοτροπία όπως και το κόμμα του.

Είναι μια αντιδημοκρατική, αλλά νόμιμη, πραγματικότητα, που ξεκινά από το ίδιο το Σύνταγμα, το οποίο επιτρέπει τη συγκέντρωση της εξουσίας σε ένα μόνο σώμα, τη Βουλή, και την ανάθεσή της σε αρχηγικά κόμματα, μη θεσμοθετημένης εσωκομματικής δημοκρατίας.

Για τούς συντάκτες τού Συντάγματος μας και τούς Αντιπροσώπους μας, οι οποίοι το ψήφισαν, θεωρήθηκαν δημοκρατικές διαδικασίες τα εξής:

Α. Να μην υπάρχει δεύτερο εκλεγμένο Σώμα για να νομοθετεί.

Β. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να μην έχει ρυθμιστικές αρμοδιότητες στη λειτουργία της Δικαιοσύνης να εμπλέκεται η Κυβέρνηση.

Γ. Να μην είναι θεσμοθετημένη η εσωκομματική δημοκρατία.

Δ. Οι αρχηγοί των κομμάτων να επιλέγουν τούς υποψήφιους βουλευτές.

Ε. Ο εκλογικός νόμος να είναι μεταβαλλόμενος κατά το δοκούν των κομμάτων.

ΣΤ. Η νομιμότητα των πράξεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να ελέγχεται από διοικητικούς παράγοντες και όχι από τη Δικαιοσύνη.

Ζ. Τα συνδικάτα να μην έχουν συνταγματική υπόσταση.

Η. Να μην υπάρχουν θεσμοί συμμετοχής και πρωτοβουλιών πολιτών.

Να μην υφίσταται θεσμικά η κοινωμία πολιτών.

Αυτή είναι η αντιδημοκρατική ελληνική πολιτειακή πραγματικότητα.

Όλες οι άλλες, όμως, ευρωπαϊκές κοινωνίες (Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, κλπ) έχουν φροντίσει να συμπεριλάβουν θεσμούς στα Συντάγματά τους που να κατοχυρώνουν τη διάκριση των λειτουργιών.

Στην Ελλάδα, της μιας Βουλής, της πλειοψηφίας που εκλέγει τον Ανώτατο Άρχοντα, που νομοθετεί, που κυβερνά, που ορίζει την ηγεσία της Δικαιοσύνης και καθιστά τον Πρωθυπουργό παντοδύναμο διαχειριστή της εξουσίας, κατά τη διάρκεια των 4 χρόνων της κυβερνητικής του θητείας, έχει έρθει ο καιρός για βασικές πολιτειακές αλλαγές.

Υπάρχει ένα χρέος προς τον Ελληνικό Λαό, τον πολιτικά αναβαθμισμένο, για ένα αντάξιό του, δημοκρατικότερο Πολίτευμα.

Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

«Δεν υπάρχει τίποτε δωρεάν για μια κοινωνία.

Η δωρεάν παιδεία όταν εξαγγέλεται από τον ηγέτη για όλους, περιβάλλει τον εαυτό του με μεγαλοπρέπεια και τους υπηκόους με άδικη φορολογία.

Δεν είναι ηθικό άποροι πολίτες να πληρώνουν σπουδές παιδιών εύπορων οικογενειών

Η δωρεάν παιδεία σκλαβώνει τα ιδρύματα στην κρατική εξουσία, από την οποία εξαρτά αποκλειστικά τα οικονομικά της.

ΟΧΙ στη δωρεάν παιδεία ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει:

- Δωρεάν παιδεία (βιβλία, δίδακτρα) θα έχουν τα παιδιά των οποίων το οικογενειακό εισόδημα των γονιών τους είναι κάτω από ένα επίπεδο το οποίο καθορίζει η εκάστοτε Κυβέρνηση.

Δωρεάν σίτιση και διαμονή δικαιούνται όλοι οι άποροι φοιτητές και άλλες ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Τα Πανεπιστήμια θα ελαφρύνουν το κόστος λειτουργίας τους με ανάλογα έσοδα από δίδακτρα.

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

Στο Δημοτικό οι δάσκαλοι δεν είναι ηθικό να έχουν αυτοσκοπό την εκμάθηση στους μαθητές της διδασκτέας ύλης που αναγράφουν τα βιβλία τους.

Στόχος παράλληλα είναι η διαπεδαγωγή ενάρ-

των νέων.

Η αρετή δεν διδάσκεται από τα βιβλία.

Η αρετή διαμορφώνει χαρακτήρες στην πράξη.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει:

Να εμπιστευτούμε τους δασκάλους, οι οποίοι με ανάλογη εκπαίδευση πρέπει να γίνουν και παιδαγωγοί. Κάθε εβδομάδα οι δάσκαλοι να έχουν τουλάχιστον οκτώ (8) ώρες ελεύθερο πρόγραμμα αγωγής των νέων. Από τις δράσεις και τα αποτελέσματα της ελεύθερης αγωγής θα αξιολογούνται κυρίως οι δάσκαλοι:

ΠΕΡΙ ΑΣΥΛΟΥ

Τα Πανεπιστήμια πρέπει να γίνουν οι ναοί όχι μόνο της μάθησης, αλλά και της δημιουργίας υπεύθυνων χαρακτήρων.

Η κοινότητα μέσα στο Πανεπιστήμιο δεν μπορεί να επηρεάζεται ασύδοτα από όποιον υπησέρχεται μέσα σε αυτή.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει.

Σε όλες τις εισόδους των Πανεπιστημίων πρέπει να υπάρχουν ελεγχόμενες διαβάσεις.

Μόνο με την ηλεκτρονική κάρτα που πρέπει να εφοδιάζεται ο κάθε φοιτητής ανοίγει η είσοδος για να εισέλθει ή να εξέλθει.

Τότε θα υπάρξει ένα πραγματικό άσυλο ιδεών των ιδίων των φοιτητών.

ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ “ΙΣΟΤΙΜΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ”

Μέσα στην αναρχική ελεύθερη αγορά επιβάλλει όρους εργασίας ο ισχυρότερος.

Ποιός όμως είναι ο ισχυρός;

Ο κεφαλαιούχος εργοδότης ή οι εργαζόμενοι;

Η Δημοκρατία δίνει το δικαίωμα να αναδείξει κάθε κοινωνική ομάδα την ισχύ της διεκδικώντας άμεσα το ρόλο της.

Οι εργαζόμενοι επιβάλλεται να υποστηρίξουν κανόνες λειτουργίας μέσα στα πλαίσια του όποιου κοινωνικού συστήματος επικρατεί.

Ας πούμε λοιπόν καθαρά ότι η μόνιμη και πελατειακά διαμορφωμένη εργασία έχει μπει σε δρόμο απαξίωσης.

Δεν είναι δυνατόν, πλην εξαιρέσεων, να επικρατήσει για τους πολλούς αξιοκρατία.

Η καινοτομία προτείνει νέες σχέσεις.

Οι εργαζόμενοι μπορούν να τις κατακτήσουν.

Οι νέοι κανόνες είναι:

1. Ο εργοδότης αφού προσλαμβάνει ένα εργαζόμενο, είναι υπεύθυνος για την επιλογή του.

Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να απολύσει τον εργαζόμενο για αιτίες που αφορούν την επαγγελματική του αποδοτικότητα και συμπεριφορά.

Εάν το πράξει υποχρεούται να τον αποζημιώνει έως του βρει ανάλογη εργασία σύμφωνα με τις διαπιστωμένες ικανότητές του.

2. Ο εργοδότης για κάθε συναλλακτική του πράξη πρέπει να διαθέτει «ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑΣ».

Το πιστοποιητικό αυτό για να είναι ενήμερο πρέπει να είναι πληρωμένα τα ασφάλιστρα και ο μισθός. Εάν όχι, δεν του επιτρέπονται συναλλαγές. Μπορεί όμως να συμβιβασθεί με απλήρωτους εργαζόμενους για ρύθμιση των οφειλών. Μόνο έτσι ο εργαζόμενος

γίνεται ισότιμος του εργοδότη.

3. Η ύπαρξη ανεργίας ειδικά σε παραγωγικούς κλάδους και κλάδους παροχής υπηρεσιών δίνουν το δικαίωμα στον εργοδότη να επιλέγει εργαζόμενους από τους άνεργους. Αυτό το πλεονέκτημα ο εργοδότης πρέπει να το πληρώνει.

Έτσι πρέπει η εργοδοσία να αναλαμβάνει το κόστος ευπρεπούς επιβίωσης των ανέργων του κλάδου.

Η Πολιτεία δεν μπορεί να διεκδικεί και να κερδίζει τα πραγματικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Ο εργαζόμενοι μπορούν να τα διεκδικούν και να τα κερδίζουν και να υποχρεώνουν την Πολιτεία να τα νομοθετεί.

Εργαζόμενοι μην περιμένετε από τα κόμματα να επιβάλλουν για λογαριασμό σας νέους κανόνες.

Σκεφτείτε όπως οι εργοδότες και κερδίστε μέσα στην κοινωνία την σημαντική θέση που σας αρμόζει.

Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΔΙΚΑΣΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Του **ΤΑΣΟΥ Ι. ΑΡΒΑΝΤΙΝΗ**

Οι υπάλληλοι του κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα την τελευταία τριακονταετία εργάστηκαν πριν συνταξιοδοτηθούν κατά μέσο όρο λιγότερο από 25 χρόνια έκαστος.

Ένας δημόσιος υπάλληλος κόστισε στο κράτος κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα ποσά:

(α) Κατά τον εργάσιμο βίο του (25x30.000=) 750.000 ευρώ, (β) κατά τη συνταξιοδότησή του έλαβε εφάπαξ που κατά μέσο όρο κυμαινόταν στις 75.000 ευρώ και (γ) κατά το διάστημα του συντάξιμου βίου του εισέπραξε κατ' ελάχιστον (30x15.000=) 450.000 ευρώ. Συνολικά δηλαδή έλαβε τουλάχιστον 1.275.000 ευρώ.

απολύτως μετριοπαθείς υπολογισμούς, θα στοιχίσουν (1.275.000 x 400.000=) 510 δις. ευρώ τουλάχιστον ή μιάμιση φορά το δημόσιο χρέος της χώρας, ποσό που προστίθεται στα υπέρογκα επίσης ποσά που για τους ίδιους λόγους επιβάρυναν τις προηγούμενες δεκαετίες την οικονομία μας και προήλθαν από την καταλήστευση του μόχθου των φορολογουμένων και από δανεισμό.

Γι' αυτό λοιπόν εκείνο που σήμερα θα έπρεπε κυρίως να μας απασχολεί είναι το διαχρονικό σκάνδαλο των κομματικών διορισμών και ρουσφετολογικών προσλήψεων στο Δημόσιο –σκάνδαλο απείρως μεγαλύτερο από όλα τα άλλα μαζί–, το οποίο συντέλεσε καθοριστικά στην οικονομική καταστροφή της χώρας και στην υπονόμευση της

«ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΑΠΟΚΡΟΥΣΘΟΥΝ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ, ΑΝ ΔΕΝ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΠΡΩΤΑ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ».

Το κράτος το 1981 λειτουργούσε με λιγότερους από 400.000 υπαλλήλους και το 2011 με περισσότερους από 1.000.000. Ο δημόσιος τομέας το 1981 δεν είχε υπολογιστές, μηχανοργάνωση, βάσεις δεδομένων, ηλεκτρονικά δίκτυα και διαδίκτυο. Ο δημόσιος τομέας το 2011 τα είχε όλα αυτά με το παραπάνω και επιπλέον 600.000 υπαλλήλους. Από αυτούς δεν χρειαζόμαστε τουλάχιστον 400.000. Μας τους επέβαλε το πελατειακό και κομματικό κράτος για να διαιωνίσει την εξουσία του. Αυτοί, σύμφωνα με τους παραπάνω

αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης.

Οι μαζικοί, αναξιοκρατικοί και ρουσφετολογικοί διορισμοί στο Δημόσιο συντέλεσαν πρωτίστως στην καταβάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας οδήγησαν στον εξευτελισμό των αξιών της ατομικής ευθύνης, της τιμιότητας, του φιλότιμου, της αξιοκρατίας, της σκληρής εργασίας και στην αντικατάστασή τους με τις λογικές της ελάχιστης προσπάθειας, της πονηρίας, του γρήγορου πλουτισμού και της χωρίς προϋποθέσεις κοινωνικής και οικονομικής ανέλιξης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Για να μην χάνεται το εισόδημα των πολιτών, το κράτος και η αυτοδιοίκηση θα πρέπει να είναι υποχρεωμένη να δαπανούν χρήματα για να προλαβαίνουν ή να αποκαθιστούν το χαμένο εξ' αιτίας τους εισόδημα των πολιτών.

Τις δαπάνες αυτές του κράτους και της αυτοδιοίκησης για την πρόληψη και αποκατάσταση ζημιών προς τον πολίτη θα ονομάζουμε ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ των πολιτών.

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε τα παρακάτω:

1. Ατυχήματα από πλημμυλή κατασκευή κοινοχρήστων χώρων (δρόμοι, πεζοδρόμια, πλατείες, δημόσια ή αυτοδιοικητικά κτίρια, κλπ) ή από κακή χρήση, η συντήρησή τους επιβάλλεται στον αρμόδιο φορέα για άμεση αποκατάσταση της υλικής, σωματικής ή άλλης ζημίας που προξενήθηκε στον πολίτη και με ειδική διαδικασία ή εντός τριμήνου, πλήρη αποζημίωση μετά από απόφαση ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ, άλλως δικαιώνεται αυτοδικαίως το αίτημα του πολίτη.

2. Καθυστερημένη ή πλημμυλής ανταπόκριση των φορέων του κράτους ή της αυτοδιοίκησης, για την δραστηριοποίηση του πολίτη, πέραν του χρονικού ορίου που πρέπει να προβλέπεται από

Νόμο, υποχρεώνει τους υπεύθυνους φορείς να αποζημιώνουν τον πολίτη (χαμένες εργατοώρες, ζημίες από την καθυστέρηση) εντός τριμήνου, μετά από απόφαση ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ, άλλως δικαιώνεται αυτοδικαίως το αίτημα αποζημίωσης του πολίτη.

3. Για ζημίες στην υγεία του πολίτη, οι οποίες μετά από επιστημονική γνωμάτευση, προέρχονται από αμέλειες των φορέων (μόλυνση αέρος, νερού, ηλεκτρομαγνητικές κλπ. ενέργειες, εγκεκριμένη από τους φορείς κυκλοφορία επιζήμιων ουσιών σε φάρμακα, τρόφιμα κλπ, επικίνδυνων για ατύχημα κατασκευών, μηχανημάτων, παιχνίδια κλπ). Ο φορέας του κράτους ή της αυτοδιοίκησης, υποχρεούται σε άμεση αποκατάσταση της ζημίας και αποζημίωση εντός τριμήνου μετά από απόφαση αρμόδιας Κοινωνικής Επιτροπής, άλλως δικαιώνεται άμεσα και αυτοδικαίως το αίτημα του πολίτη.

Ο υπεύθυνος φορέας στη συνέχεια μπορεί να καλύψει τις δαπάνες του καταγγέλλοντος τον δράστη του ατυχήματος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ: ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κάθε πολιτική απόφαση δημιουργεί δαπάνες για το κράτος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, γιατί στη Βουλή, ψηφίζουν οι βουλευτές νόμους με τους οποίους λειτουργεί η κοινωνία και το κράτος.

Οι λειτουργίες αυτές πάντα δημιουργούν δαπάνες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λογικά λοιπόν για κάθε νόμο θα πρέπει να έχουν υπολογισθεί οι δαπάνες που δημιουργεί και βεβαίως από πού θα εισπραχθούν αυτές. Γίνεται αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: ΟΧΙ πάντα. Αλλά και όταν γίνεται οι δαπάνες είναι τελικά ενδεικτικές, όσο για το από πού θα εισπραχθούν δηλώνουν πάντα: από το Δημόσιο προϋπολογισμό.

Είναι νεφελώδης η οικονομική συμπεριφορά της Βουλής.

Θέλω όμως να καταθέσω μία πραγματικότητα.

Η Βουλή ψηφίζει νόμους για να δημιουργήσει υποδομές (παιδεία, υγεία, ασφάλειες και κλπ. τεχνικές υποδομές) πάνω στις οποίες στηρίζονται οι πολίτες για να λειτουργήσουν και να αναπτύξουν δράσεις.

Συχνά οι πολίτες αναπτύσσουν δράσεις και έρχεται μετά το κράτος να δημιουργήσει στοχευμένες υποδομές, για να υποστηρίξει τις προϋπάρχουσες δράσεις. Τότε οι δαπάνες των υποδομών αυτών μπορεί να φέρουν στο κράτος πρόσθετα άμεσα έσοδα.

Εάν οι υποδομές του κράτους προηγούνται της δράσης των πολιτών, τότε οι δαπάνες του κράτους προσδοκούν να καλυφθούν από μελλοντικά έσοδα.

Συμπεραίνω λοιπόν ότι από τις υποδομές του κράτους μπορεί να ωφελούνται όλοι ή μέρος των πολιτών.

Μήπως λοιπόν πρέπει να ερωτήσω με τη σειρά μου, ότι για κάθε δαπάνη είναι σωστό να αναγράφεται στο νόμο ποιοι θα επιβαρύνονται και μάλιστα αναλογικά;

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι θαυμάσια η σκέψη σου γιατί όχι μόνο είναι δίκαιο να πληρώνει αναλογικά αυτός που ωφελείται, αλλά και μόνο η υποχρέωση των Βουλευτών να καθορίζουν ποιοί θα πληρώνουν για την κάθε δαπάνη, θα τους υποχρεώσει σε διάλογο με τους πολίτες και θα γίνεται πιο συγκεκριμένο και το ύψος των δαπανών.

Και πέραν αυτού, εάν δεν έχει έσοδα το κράτος για να δαπανήσει σε συγκεκριμένες υποδομές, τότε εάν καταφύγει σε δανεισμό πάλι θα έχει ή δεν θα έχει, τη συνείδηση των πολιτών που τους αφορά.

ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΑΥΡΙΟ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΓΟΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η συνεργασία σε τοπικό επίπεδο βάσει της ηθικής και της μπάσας ήταν διαδεδομένη κυρίως στις κτηνοτροφικές περιοχές, όπου η σύμπραξη πολλών οικογενειών ερχόταν ως απάντηση στην ανάγκη για κοινές δράσεις ως προς την παραγωγή και η διάθεση κρέατος, τυριών, ή άλλων προϊόντων. Αυτή η μάλλον πρωτόγονη οργάνωση περνούσε μέσα από το τσελιγκάτο το οποίο στην περίπτωση των νομάδων Σαρακατσάνων λειτουργούσε μέχρι και τη δεκαετία του '50. Οι οικογένειες που συμμετείχαν δεν ξεπερνούσαν τις 30 και τα μέλη τους εκτελούσαν όλες τις δουλειές χωρίς διακρίσεις. Από το σύνολο της παραγωγής (κρέας, μαλλιά, τυριά) ένα μέρος πήγαινε στις ανάγκες των οικογενειών και το υπόλοιπο επωλείτο).

Τα έσοδα διανεμόνταν στις οικογένειες ανάλογα με τον αριθμό των ζώων που είχε καθεμία από αυτές.

Τμήμα των εσόδων πήγαινε για ενοικιάσεις βοσκοτόπων, αλλά και κοινωφελή έργα, Την πιο οργανωμένη μορφή συνεταιρισμού στον κόσμο, τη συναντάμε στα Αμπελάκια, όπου παράγονταν βαμβακερά κόκκινα νήματα, τα οποία εξαγόταν.

Στον πρότυπο συνεταιρισμό συμμετείχαν 22 χωριά της κοιλάδας των

Τεμπών στη Θεσσαλία. Ο ιστορικός συνεταιρισμός αναπτύχθηκε την περίοδο 1770-1821 μέσα από τρεις κοινές συντροφικές και αδελφότητες.

Στις κοινές συντροφικές συμμετείχε το σύνολο των κατοίκων των 22 χωριών, οι οποίοι είχαν οργανώσει μια κάθετη παραγωγή. Στη συντροφιά συμμετείχαν έμποροι, τεχνίτες, εργάτες, ιδιοκτήτες αγροτικών κτημάτων και καλλιεργητές βάμβακος.

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

Παρά τις εντάσεις, τις διασπάσεις και τις αποτυχίες, ο Έλληνας έχει στο αίμα του το συνεργατισμό και την αλληλεγγύη.

Ο Γάλλος Luis Boulanger, που έζησε στην Ελλάδα για περισσότερα από 30 χρόνια και εργάστηκε ως αρχιτέκτονας στην υπηρεσία του Όθωνα, προ-

σπάθησε να μεταφέρει στην Ελλάδα το συνεταιριστικό κίνημα, που ήδη έκανε τα πρώτα του βήματα στην Ευρώπη, όταν έκπληκτος ανακάλυψε τη μακρά συνεταιριστική παράδοση του τόπου μας, δηλώνοντας ότι «εις τον ελληνικό λαό είναι έμφυτο το αίσθημα της αδελφότητας του συνεταιρισμού. Η Ελλάδα θα πραγματοποιήσει οριστικά, υπό το κράτος της ελευθερίας, ό,τι είχαν αρχίσει πριν από όλους τους λαούς κάτω από τη δεσποτική εξουσία των Τούρκων».

Στη χώρα μας, τις τελευταίες δεκαετίες οι συνεταιρισμοί προσέφεραν στους αγρότες-μέλη τους μικρότερα οφέλη από αυτά που προσιωνίζονται η δυναμική της ομαδικής δράσης, αφού πολλές φορές παρέκκλιναν του σκοπού τους ή είχαν την ατυχία να αποκτήσουν διοικήσεις κατώτερες των περιστάσεων.

Κατηγορήθηκαν οι συνεταιρισμοί, πολλές φορές όχι άδικα, ως κέντρα κακοδιαχείρισης και διασπάθισης του δημοσίου χρήματος,

«Δυστυχώς, οι συνεταιρισμοί έχουν δεχτεί σοβαρά πλήγματα τα τελευταία χρόνια. ΄εξαιτίας του γεγονότος ότι οι εκάστοτε κυβερνήσεις χρησιμοποίησαν τους συνεταιρισμούς σαν ποδάρια των κομμάτων και της κεντρικής εξουσίας. Οι διοικήσεις διορίζονταν από τους κομματάρχες... Έτσι δεν καταφέραμε να περάσει η παραγωγή σε συνεταιρισμούς βιώσιμους. Οι συνεταιρισμοί έπαιζαν άλλους ρόλους. Είχαν κατακτήσει κρατικοδίαιτοι. Χρεώθηκαν και τα χρέη τα πλήρωσε ο Έλληνας φορολογούμενος.

Υπήρξαν βέβαια και σημαντικές εξαιρέσεις χρηστής και νοικοκυρεμένης διαχείρισης Παραδείγματα επιτυχούς λειτουργίας του συνεταιριστικού σχήματος στη χώρα μας με προδιαγραφές αυριανές, όπως η ΣΕΚΕ, η ΕΒΟΛ, η ΕΑΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ, η ΕΑΣ ΣΗΤΕΙΑΣ και αρκετές άλλες.

«Στην Ευρώπη, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της οργάνωσης Cogeca (ευρωπαϊκή οργάνωση αγροτικών συνεταιρισμών), σε ποσοστό που κυμαίνεται από 43% ως 85% οι συνεταιρισμοί στηρίζουν τον πρωτογενή τομέα.

Ακόμη πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό της Δανίας όπου στους συνεταιρισμούς στηρίζεται το 93% της πρωτογενούς παραγωγής. Στην Ελλάδα οι συνεταιρισμοί δεν καλύπτουν παρά το 9%. Τα στοιχεία αυτά από μόνα τους δείχνουν πως η χώρα μας υπολείπεται δραματικά των χωρών της Ευρώπης και αυτό είναι που πρέπει να αλλάξει άμεσα.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΕΣ – ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Σύμφωνα με τις προδιαγραφές του ευρωπαϊκού ερευνητικού έργου Cultural Pathways διεξήχθησαν διεξοδικές συνεντεύξεις με 10 οικογένειες και εκπροσώπους τριών γενεών –τους νέους, τους γονείς και τους παππούδες/γιαγιάδες– προκειμένου να παρακολουθήσουμε και να καταγράψουμε την εκπαιδευτική και επαγγελματική εμπειρία των νέων στην Ελλάδα, καθώς και τις σχέσεις τους με τους γονείς και τους παππούδες/γιαγιάδες

Μπορούμε να πούμε πως το βασικό συμπέρασμα είναι το ότι η οικογένεια παίζει σημαντικό ρόλο στη μεταβίβαση πόρων και αξιών από γενιά σε γενιά και επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την απασχόληση και εκπαίδευση των νέων. Συμπέρασμα που είναι συνεπές με το λεγόμενο κοινωνικό μοντέλο της Μεσογείου ή της Νότιας Ευρώπης, όπου η οικογένεια κατέχει εξέχουσα θέση στη διαχρονική και χωρική κατανομή των πόρων και είναι πρωταρχικά υπεύθυνη για την υποστήριξη που χρειάζονται οι νέοι για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ενήλικης ζωής. Επιπλέον, τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι κυριαρχεί ένας συγκεκριμένος τύπος κοινωνικού κεφαλαίου που σχετίζεται συνήθως των

μελών μιας οικογένειας ενώ τείνει να απουσιάζει ο τύπος του κοινωνικού κεφαλαίου που αναπτύσσει δεσμούς μεταξύ διαφορετικών ομάδων

Το κοινωνικό κεφάλαιο με τη μορφή ισχυρών οικογενειακών δεσμών έχει θετικές και αρνητικές επιπτώσεις. Για παράδειγμα, η οικογένεια μπορεί, αφενός να λειτουργεί ως δίκτυ ασφαλείας σε περιόδους κρίσης για τα μέλη της, και να ενσταλάζει στα μέλη της αξίες τιμής, ευγνωμοσύνης, συνέχισης του οικογενειακού ονόματος κ.ά. Αφετέρου, όταν αυτοί οι δεσμοί περιχαρακώνονται στο στενό πλαίσιο της οικογένειας δεν δίνεται η δυνατότητα στα άτομα να καλλιεργήσουν ικανότητες και κίνητρα για την αναζήτηση νέων ιδεών και εναλλακτικών στρατηγικών απασχόλησης και επιχειρηματικής δραστηριότητας, οι οποίες συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη, την αύξηση της απασχόλησης και την κοινωνική ευημερία, εν γένει. Επιπλέον, οι ισχυροί δεσμοί εντός της οικογένειας, επειδή επικεντρώνονται στην εξυπηρέτηση του στενού συμφέροντος των μελών της, μπορούν να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη ιεραρχικών, πελατειακών σχέσεων, του νεποτισμού και της ευνοιοκρατίας. Τέτοιες σχέσεις με τη σειρά τους επηρεάζουν ανα-

πόφευκτα την αμεροληψία, την υπευθυνότητα, την αποτελεσματικότητα και τη νομιμότητα των θεσμών διακυβέρνησης. Ως επακόλουθο, η έλλειψη εμπιστοσύνης στους θεσμούς διακυβέρνησης αποδυναμώνει περαιτέρω την εμπιστοσύνη προς άλλα άτομα στην κοινωνία και τις ευρύτερες μορφές κοινωνικής και πολιτικής συμμετοχής πέραν της οικογένειας.

Για τους παππούδες/γιαγιάδες και τους γονείς που ανήκουν σε κοινωνικά στρώματα σχετικά αδύναμα ως προς το οικονομικό κεφάλαιο αλλά είναι πλούσια σε πολιτισμικό ή κοινωνικό κεφάλαιο, τείνουν να στρέφουν τα παιδιά τους στις λεγόμενες «σταδιοδρομίες-καταφύγια» κυρίως στο δημόσιο τομέα ή την οικογενειακή επιχείρηση, που τους επιτρέπει να «βουλευτούν». Οι αξίες αυτές αναφέρονται παράλληλα με τις παραδοσιακές αξίες της αφοσίωσης στην εργασία και την οικογένεια, με τις οποίες οι γονείς και οι παππούδες/γιαγιάδες τους ταυτίζονται περισσότερο.

Τέλος, είναι έκδηλο το γεγονός ότι οι νέοι στην Ελλάδα ήδη απαντούν στις αλλαγές που επιβάλλονται, αναζητώντας νέες ευκαιρίες και διαφορετικούς τρόπους οικονομικής παραγωγής και κοινωνικής αναπαραγωγής.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Η ανάκαμψη της οικονομίας δεν είναι θέμα οικονομικό

Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον να δει κανείς πιο αναλυτικά την κατηγοριοποίηση 138 χωρών ως προς την ανταγωνιστικότητα των οικονομιών τους και την φιλικότητα προς την επιχειρηματικότητα που μελετά και δημοσιεύει κάθε χρόνο η Παγκόσμια Τράπεζα.

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΦΙΚΤΟΥ ΑΛΛΑ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΙΚΑΝΟΥ»

Επιλεκτικά θα δούμε τις επιδόσεις χωρών με αριθμητική βαθμολογία το 7 και χειρότερη το 1 σε ορισμένους παράγοντες που έχουν καθοριστική σημασία για να επιτευχθεί θετικό αναπτυξιακό περιβάλλον παρόλο που από πρώτη ματιά δεν φαίνονται όλοι να είναι στενού οικονομικού ενδιαφέροντος.

Εδώ φαίνεται καθαρά το μοναδικό στο κόσμο φαινόμενο της ελληνικής κοινωνίας όπου όλοι οι μαθητές της υποχρεωτικής εκπαίδευσης προσπαθούν να περάσουν στην τριτοβάθμια, το οποίο και επιτυγχάνουν με προσπάθειες ακόμα και ετών. Ο μεγάλος αριθμός πανεπιστημιακών αποφοίτων και επιστημόνων είναι ένας σημαντικότερος παράγοντας που βοηθά την ανάπτυξη. Όμως αυτό το τόσο μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας αποδυναμώνεται από τους άλλους αρνητικούς παράγοντες.

1. Εμπιστοσύνη των πολιτών στους πολιτικούς τους
Η Ελλάδα με βαθμολογία 2,3 βρίσκεται στην 107η θέση.
2. Συνεργασία μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών
Η Ελλάδα με βαθμολογία 4 βρίσκεται στην 105η θέση.
3. Σχέση αμοιβής και παραγωγικότητας εργαζομένων

Η Ελλάδα με βαθμολογία 3,7 βρίσκεται κάτω από τη μέση ((86η θέση)

4. Πελατειακές προτιμήσεις στις αποφάσεις των κρατικών λειτουργών

Η Ελλάδα με βαθμολογία 2,8 βρίσκεται κάτω από τη μέση (86η θέση)

5. Αποτελεσματικότητα Δικαιοσύνης στην επίλυση διαφορών

Την «αποτελεσματικότητα του δικαστικού συστήματος στην επίλυση διαφορών»,

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 2,4

6. Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης από κυβερνητικά και ιδιωτικά συμφέροντα

Η Ελλάδα με βαθμολογία 3,9 είναι ακριβώς στη μέση των 138 χωρών.

7. Σπατάλη δημόσιων πόρων

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 2,2

8. Διαφάνεια στη χάραξη της κυβερνητικής πολιτικής

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 3,4

9. Ποσοστό εγγραφής σπουδαστών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

Στο «ποσοστό εγγραφής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση» την καλύτερη βαθμολογία πέτυχαν η Ελλάδα

10. Διαθεσιμότητα Επιστημόνων και μηχανικών

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 5,2

11. Συνεργασία πανεπιστημίων και βιομηχανίας στην έρευνα και ανάπτυξη

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 2,7

12. Ικανότητα συγκράτησης ταλέντων

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 2,6

13. Ικανότητα προσέλκυσης ταλέντων

Η Ελλάδα βαθμολογήθηκε με 2,1.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Η πιο ουσιαστική και αναγκαία κοινωνική παρέμβαση που πρέπει να επιχειρηθεί, είναι η θεσμική παρέμβαση στη δομή και λειτουργία των κομμάτων, ως φορέων της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας. Έτσι θεσμικά πρέπει να κατοχυρωθούν κανόνες, μερικούς τους οποίους αναφέρουμε παρακάτω:

1. Τα καταστατικά των κομμάτων πρέπει να καταστούν θεσμικά, ως δεσμευτικά έγγραφα λειτουργίας τους και κάθε καταστρατήγησή τους να αντιμετωπίζεται αυστηρά από το πολίτευμα, ως πολιτειακό ολίσθημα.
2. Να αναβαθμιστεί ο ρόλος του «μέλους του κόμματος» και να αναδειχτεί η σοβαρότητά του, καθότι επιτελεί πολιτικό λειτουργήμα, ίσης σημασίας με εκείνο οποιουδήποτε εκλεγμένου. Το πολίτευμα πρέπει να εγγυάται και να καθορίζει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των μελών των κομμάτων.
3. Δεν πρέπει να υπάρχουν μέσα στο κάθε κόμμα όργανα που δεν έχουν εκλεγεί με άμεσο τρόπο, τα οποία άλλωστε γιγαντώνουν τη κομματική γραφειοκρατία και την αυθαιρεσία των μηχανισμών. Έτσι τα κόμματα θα αποκτήσουν πιο ευέλικτες δομές.
4. Οι υποψήφιοι για όλα τα αξιώματα ψηφίζονται από τα μέλη και τους δηλωμένους φίλους του κόμματος, οι οποίοι μπορεί να είναι μέλη επάλληλων ή παράλληλων πολιτικών ρευμάτων ή ομάδων. Κάθε ένας από τα μέλη που ψηφίζουν, μπορεί να προ-

τείνει σε Περιφερειακό επίπεδο τρεις υποψήφιους. Μετά τον έλεγχο από το Πρωτοδικείο και αρμόδια του κόμματος επιτροπή, συντάσσεται ο οριστικός πίνακας των υποψηφίων, οι οποίοι από κοινό πίνακα εκλέγονται. Κάθε μέλος ψηφίζει τέσσερις υποψήφιους για κάθε αξίωμα, ενώ έχει προτείνει τρεις, αλλά η τέταρτη είναι η αδέσμευτη ψήφος και ίσως η πλέον αντικειμενική.

5. Οι υποψήφιοι επιβάλλεται:

- α) να μην έχουν δικαστεί ή εκκρεμούν δίκες για βαριά πλημμελήματα και κακούργηματικές πράξεις,
- β) έχουν δετήραγματική επαγγελματική προϋπηρεσία,
- γ) καταθέτουν όλα τα τυχόν αφανή ή εμφανή περιουσιακά στοιχεία της οικογένειάς των και συγγενών Α' βαθμού, με βαριά ποινή και κατασχέσεις μη δηλωθέντος περιουσιακού στοιχείου,
- δ) δεν δικαιούνται να γίνουν Υπουργοί ή Κρατικοί Αξιωματούχοι,
- ε) δεν δικαιούνται να εκλεγούν πέραν των οκτώ (8) ετών ή το μέγιστο σε τρεις εκλογές, ενώ μπορούν να εργάζονται σε επιτροπές του κόμματος,
- στ) εκλεγείς βουλευτής αποβάλλεται του αξιώματός του, εάν με δημοψήφισμα ζητηθεί από το λαό με διπλάσιους ψήφους από αυτούς που εκλέχτηκε,
- ζ) τη διάρκεια της βουλευτικής θητείας δεν μπορεί να δικαιούται δύο επαγγελματικές αποζημιώσεις ή συντάξεις (από το επάγγελμά του και τη βουλευτική του υπηρεσία).

Ανύπαρκτος εσωτερικός έλεγχος υπηρεσιών του κράτους

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Θεσμών διαπίστωσε ότι ο εσωτερικός έλεγχος στην κρατική μηχανή είναι ανεπαρκής, αναποτελεσματικός ή και ανύπαρκτος, σύμφωνα με σχετική έκθεση.

Στα συμπεράσματα της έκθεσης διαπιστώνεται ότι οι περισσότερες από τις υφιστάμενες μονάδες εσωτερικού ελέγχου των υπηρεσιών υπολειπόμενες λόγω έλλειψης επαρκούς αριθμού κατάλληλου και εξειδικευμένου προσωπικού και ότι σε ορισμένα υπουργεία/υπηρεσίες/οργανισμούς δεν λειτουργούν καθόλου τέτοιες μονάδες, γεγονός αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο έλεγχος που ασκείται από τις υφιστάμενες μονάδες δεν είναι επαρκής και αποτελεσματικός ή είναι ακόμη και ανύπαρκτος.

Διατυπώνει τη θέση ότι η μέχρι τώρα απουσία, καθώς και η μη σωστή εφαρμογή του μηχανισμού εσωτερικού ελέγχου στη δημόσια υπηρεσία, στην ευρύτερη της έννοια, διαιώνιζε τα κρούσματα διαφθοράς, για αυτό και η Επιτροπή αναμένει αναθεώρηση όλου του συστήματος του εσωτερικού ελέγχου θα αντιμετωπιστούν και θα παταχθούν στη ρίζα τους τα φαινόμενα διαφθοράς.

«Το κομματικό φάσμα δεν περιέχει ίχνος πολιτικής καινοτομίας»

ΠΛΗΡΗΣ Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΜΑΣ

Συναλλαγές άνω των 200 ευρώ μόνο με κάρτα

Τη γενικευμένη εφαρμογή του πλαστικού χρήματος προωθεί τάχιστα η κυβέρνηση, αφού πλέον οι συναλλαγές άνω των 200 ευρώ θα απαιτούν ο ιδιώτης να έχει τραπεζικό λογαριασμό ή πιστωτική κάρτα.

Η βασική δικαιολογία που χρησιμοποιείται για την εκ νέου στήριξη και επιδότηση των τραπεζών αλλά και τον άμεσο κρατικό και τραπεζικό (ιδιωτικό) έλεγχο του πως ξοδεύει τα χρήματά του ο πολίτης είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής και του μαύρου χρήματος, κάτι που όμως έρχεται σε αντίφαση με τα ποσά των 100 και 200 ευρώ στις συναλλαγές -αυτή δεν είναι ούτε καν μινιατούρα της φοροδιαφυγής των μεγάλων που τελικά όπως φαίνεται δεν τους πιάνει ποτέ και κανείς.

Στα σχέδια είναι δε να μειωθεί στα 100 ευρώ το όριο συναλλαγών σε μετρητά.

Ο ΑΠΛΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΘΑ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟ ΕΛΕΓΧΕΙ;

Όλγα Μαύρου

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ζητιανιά καθιερώνει τους αφέντες.

Όλο το κοινωνικό σύστημα καθιερώθηκε παγκόσμια γιατί οι άνθρωποι ζητούν. Όλοι ζητούν.

Καλύτερη υγεία, παιδεία, δικαιοσύνη, συμμετοχή, προστασία, ανάπτυξη, ισότητα και τόσα άλλα. Και οι αφεντάδες δίνουν, όχι όλα, για να συνεχίζουν να ζητούν οι άνθρωποι και να συνεχίζουν οι αφεντάδες.

Κάποιοι απαιτούν και έχουμε βία και πολέμους.

Κάποιοι προσπαθούν με κοινωνικές οργανώσεις να βελτιώσουν κάτι. Τους ανέχεται το σύστημα και έτσι το ισχυροποιούν.

Το σύστημα δίνει, μα όταν δίνει λίγο, περισσότερα παίρνει πίσω.

Έτσι όλα κυλούν ήσυχα με πολίτες στεναχωρημένους, δυστυχημένους, αγανακτισμένους, βολεμένους, χαρούμενους για λίγο, όχι όμως ευτυχημένους.

Όλοι ζητούν να αλλάξει κάτι για το καλύτερο.

Να είναι ευτυχημένοι, ήρεμοι, αυτόρκεις.

Κουβέντες με πολλές προτάσεις. Καλές προτάσεις.

Μερικές εφαρμόζονται αλλά δεν αλλάζουν το σύστημα. Μα τότε τι μας έμεινε να κάνουμε.

Να γίνουμε βάρβαροι, να σκοτωθούμε μεταξύ μας;

Αν θέλουμε να δούμε σε καθρέπτη τον εαυτό μας θα βρούμε τον δρόμο μας.

Να μην ζητάμε. Να δίνουμε, γα να γίνουμε και εμείς Αφέντες, τουλάχιστον του εαυτού μας.

Μα τι να δώσουμε αφού έχουμε λίγα ή καθόλου;

Και όμως έχουμε μέσα μας ένα ανίκητο πλούτο.

Την ανθρωπιά μας.

Αυτή όταν δίνουμε στην κοινωνία, ήσυχα και απλά, οι Αφεντάδες θα καταρρεύσουν.

Οι αφεντάδες θα ζητούν έλεος, και οι τύψεις τους θα τους μαστιγώνουν.

Αυτή η ανθρωπιά μας θα φτιάξει μία νέα ανθρώπινη κοινωνία.

Αυτή η ανθρωπιά δεν προσφέρεται μέσα από πολιτικούς στρατούς, κοινωνικές οργανώσεις μέσα από τον πλούτο και την εξουσία.

Αυτή η ανθρωπιά βγαίνει από μέσα μας στο περιβάλλον όπως τα φυτά συνεννοούνται με τις ευωδίες και τα αρώματα τους.

Τότε θα έρθει το καινούριο.

Τότε θα γίνονται καινοτόμες πράξεις.

Τότε η κοινωνία θα γίνει σεβαστή μέσα σε όλες τις εξουσίες και τον πλούτο.

Τότε οι καλές νέες προτάσεις θα έχουν λόγω ύπαρξης και θα πιάνουν τόπο.

Δεν είναι άπιαστο όνειρο. Ομαδικά κινηθείτε εναντίον συγκεκριμένων νόμων, που αδικούν συνανθρώπους και βοηθούν άλλους. Καταργείστε τις πράξεις όχι μόνο τους ανθρώπους. Γιατί οι άνθρωποι φεύγουν αλλά οι πράξεις μένουν. Δρόμος δεν υπάρχει. Φτιάξτε τον δρόμο προχωρώντας με ανθρωπιά. Δώστε την για να κερδίσει όλη η κοινωνία και εσείς.

Πολιτικές “κοινοτήτες” απέναντι των κομματικών οργανώσεων

Του ΝΙΚΟΥ ΓΡΑΙΚΟΥΣΗ

Πολιτικό κίνημα είναι η οργανωμένη προσπάθεια από ένα σύνολο ανθρώπων για να περιγράψουν ένα διαφορετικό μοντέλο κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης.

Στο παρόν άρθρο θα ασχοληθούμε με μια πρόταση για μια νέα πολιτική και οργανωτική μορφή κινήσεων και κομμάτων.

Η ύπαρξη μελών μετασχηματίζει το κόμμα σε κλειστό κλαμπ μελών-ιδιοκτητών με αιτήσεις εγγραφής, κομματικές ταυτότητες και διαδικασίες διαγραφής, τρόποι συμπεριφοράς δηλαδή που ομαδοποιούν το σύνολο και το αποξενώνουν από την κοινωνία.

Η δε πυραμοειδή οργάνωση έρχεται στην συνέχεια να εξαφανίσει εντελώς την “ατομικότητα” μέσα από τις διαδικασίες αντιπροσωπείας και την τεράστια και αγεφύρωτη απόσταση που χωρίζει τα απλά μέλη από τα όργανα των αποφάσεων. Είναι ο ορισμός, όπου οι “φωτισμένες ηγεσίες” καθοδηγούν, ελέγχουν, διαπαιδαγωγούν, διαμορφώνουν και εν τέλει χειραγωγούν και διαπλέκονται.

Αν κάποια πολιτική κίνηση ή κόμμα της νέας εποχής, θέλει να εκφράσει κάτι διαφορετικό και να αναπτύξει μια νέα αφήγηση για την πολιτική και την κοινωνία, δεν πρέπει να απευθυνθεί σε άτομα – πολίτες δημιουργώντας λίστες μελών ανά περιοχή ή επαγγελματική απασχόληση.

Οφείλει να απευθυνθεί στην κοινωνία μέσα από το κάλεσμα τοπικών ή θεματικών “κοινοτήτων” οι οποίες διακατέχονται από κοινή αντίληψη για τη δράση που απαιτείται ώστε να επιδιωχθεί η ζητούμενη κοινωνική και πολιτική αλλαγή.

Σε πρώτο στάδιο δεν έχει σημασία αν η πολιτική κίνηση θα εξελιχθεί σε κόμμα. Αυτό θα εξαρτηθεί από το αν και εφόσον, κίνηση και κοινότητες αποφασίσουν το ενδεχόμενο να δράσουν και εκ των έσω του συστήματος.

Από την άλλη, η πολιτική κίνηση θα συμπεριλάβει στο ενεργητικό κεφάλαιο της, τις οργανώσεις αυτές χωρίς να αποτελούν “ιδιοκτησία” της αλλά οργανικό μέρος της όλης προσπάθειας.

Τα άτομα απελευθερωμένα από το βάρος της

άμεσης ταύτισης τους με ένα πολιτικό – κομματικό φορέα, δρουν απερίσπαστα στο κοινωνικό τους έργο και μόνο αν επιθυμούν την ενασχόληση με τα κοινά του ευρύτερου πολιτικού φορέα συμμετέχουν σε αυτόν.

Πολιτική κίνηση και κοινότητες αποτελούν με τον τρόπο αυτό τις δύο όψεις ενός νομίσματος.

Ποια θα είναι η συνεκτική ουσία που θα συνδέει οργανικά, με λειτουργικό και αποτελεσματικό τρόπο κίνηση και κοινότητες;

Η ύπαρξη δυο “θεσμών” δίνουν τη λύση.

Ο ένας είναι η ακριβή και συνάμα λιτή περιγραφή των Αρχών, των Αξιών, του Σκοπού και του Τρόπου της Δράσης.

Κάτω από την ομπρέλα ενός τέτοιου “συνταγματικού μανιφέστου” μπορούν να βρεθούν πλείστες οργανώσεις και το σύνολο των ατόμων που επιθυμούν δράση.

Ο δεύτερος θεσμός είναι η ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση του καθενός που συμμετέχει στις κοινότητες, στα όργανα της κίνησης, χωρίς μεσάζοντες και διαδικασίες παρά μόνο μιας: Της κληρωτίδας.

Όποιος νιώθει την ανάγκη και την υποχρέωση για συμμετοχή και διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο και τη φαιά ουσία για να φέρει σε πέρας τις υποχρεώσεις που γεννά η συμμετοχή στα όργανα μιας πολιτικής κίνησης, έχει τη δυνατότητα να θέσει τον εαυτό του εντός της κληρωτίδας η οποία θα αναδεικνύει τα πρόσωπα στα όργανα.

Σε μια δημοκρατία η οποία επιδιώκει την όσο το δυνατό άμεση λειτουργία της, οι αποφάσεις παίρνονται με τον κανόνα της πλειοψηφίας, η δε εκλογή των προσώπων σε θέσεις ευθύνης με την κληρωτίδα.

Η δικλείδα ασφαλείας στην περίπτωση της ανάδειξης των προσώπων με κλήρωση είναι η τακτική αντικατάστασή τους και η δημόσια λογοδοσία για τα πεπραγμένα τους.

Σκοπός μου είναι η εισαγωγή της ιδέας προς ζύμωση και ανάπτυξη, από πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους που αντέχουν σε καινοτόμες υπερβάσεις και υιοθετούν ριζοσπαστικές λύσεις στην προσπάθεια φυγής προς τα εμπρός.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

Με τους φόρους που πληρώνουν οι πολίτες πληρώνονται οι περισσότερες δαπάνες που κάνουν τα κόμματα για τη λειτουργία τους.

Εν μέρει είναι σωστό, αλλά δεν γίνεται σωστά. Οι πολίτες ψηφίζουν στις εκλογές και πρέπει να ψηφίζουν ανεπηρέαστοι σύμφωνα με την κρίση τους.

Δεν είναι σωστό το κράτος να δίνει πολύ περισσότερα χρήματα σε μερικά κόμματα, με τη δικαιολογία ότι στις προηγούμενες εκλογές πήραν μεγάλο ποσοστό ψήφων.

Μα είναι σίγουρο ότι θα πάρουν επίσης μεγάλο ποσοστό και στις επερχόμενες εκλογές;

Τα κόμματα διαθέτουν τα χρήματα αυτά για τηλεοράσεις, εφημερίδες και κάθε μέσον επη-

ρεασμού των ψηφοφόρων.

Έτσι τα μεγάλα κόμματα με υπέρογκες οικονομικές ενισχύσεις επηρεάζουν πολύ εντονότερα το εκλογικό σώμα και διατηρούνται στην εξουσία.

Αντίθετα πρέπει να δίνεται ισοδύναμη οικονομική ενίσχυση, ώστε όλα τα κόμματα (τουλάχιστον αυτά που μετέχουν στη λειτουργούσα βουλή) να έχουν ισοδύναμες δυνατότητες να παρουσιάσουν σε όλους τους πολίτες τα προγράμματά τους.

Αν κάποια κόμματα χρειάζονται περισσότερα χρήματα, ας τα αναζητήσουν από τους υποστηρικτές τους καταθέτοντας αυτά σε διαφανή δημόσιο ταμειωτικό λογαριασμό επώνυμο.

Η κοινωνική σημασία του σπόρου

Καμία από τις πολυεθνικές που ελέγχουν σήμερα το σπόρο, δεν ξεκίνησε ως εταιρία σπόρων. Όλες έχουν άμεση σχέση με χημικές ή φαρμακευτικές ουσίες. Μπήκαν όμως σταδιακά και στο χώρο των σπόρων με συνεχείς εξαγορές μικρών εταιριών που είχαν δημιουργήσει γεωπόνοι, γιατί με αυτόν τον τρόπο μπορούν να πωλούν και τα χημικά τους.

Οι εμπορικοί σπόροι των εταιριών που πωλούνται στην αγορά που αποκαλούνται «βελτιωμένοι» και καλύπτονται από πνευματικά δικαιώματα όπως η μουσική ο κινηματογράφος και οι τεχνολογικές ανακαλύψεις. Αν αγοράσεις και φυτεύσεις μια φορά τον σπόρο έχεις δικαίωμα να συγκομίσεις τον καρπό αλλά δεν έχεις δικαίωμα να συγκομίσεις τον σπόρο για επανα-φύτευση.

Τις εταιρίες τις ενδιαφέρει να πωλείται η κύρια παραγωγή τους δηλαδή οι χημικές και φαρμακευτικές τους ουσίες επομένως οι νέες ποικιλίες και τα υβρίδια που δημιουργούν, είναι μεν παραγωγικά αλλά με την προϋπόθεση ότι χρησιμοποιείς τα χημικά τους και ότι υιοθετείς την εντατική χημική γεωργία ρυπαίνοντας ασύστολα το περιβάλλον.

Οι βελτιωμένοι, έχουν συνήθως στενή γενετική βάση και γι αυτό οι καρποί τους είναι συνήθως ομοιόμορφοι και σταθεροί.

Πράγματι, το σύστημα του επίσημου καταλόγου απαιτεί οι ποικιλίες να αποτελούνται από πολύ ομοιογενή φυτά. Αυτό το επίπεδο της ομοιογένειας είναι η εγγύηση για μια τυποποιημένη παραγωγή» που διευκολύνει τον εταιρικό έλεγχο και την παγκοσμιοποιημένη γεωργία.. Οι εισηγητές είπαν ότι «αυτό το επίπεδο της ομοιογένειας καθιστά τα φυτά ευάλωτα σε πολλά είδη παρασίτων και παθογόνων.

Ως ζωντανός οργανισμός ο σπόρος εξελίσσεται ανάλογα με τις συνθήκες του περιβάλλοντος και την επίδραση των ανθρώπων. Από τότε που υπάρχει η γεωργία οι αγρότες βελτίωναν συνεχώς τον διατροφικό σπόρο μέσω παρατήρησης επιλογής και

διασταύρωσης. Οι νέες ποικιλίες που δημιουργούσαν γίνονταν σταδιακά ελεύθερες για όλους. Είναι αυτές που κληρονομήσαμε και σήμερα τους αποδίδονται διάφορα ονόματα όπως τοπικές ποικιλίες, επειδή είναι τοπικά προσαρμοσμένες, ή παραδοσιακές ή αβελτίωτες ή διατηρητέες ή ετερογενές φυτικό υλικό.

Αυτή η αγορά δεν υπάρχει, διότι οι σπόροι αυτοί που κληρονομήσαμε από τους αγρότες, ενώ είναι ελεύθεροι από πνευματικά δικαιώματα και πατέντες, η εμπορική τους κυκλοφορία περιορίζεται από άλλη νομοθεσία στην Ευρώπη, και συγκεκριμένα εκείνη που αναφέρεται την εμπορία των σπόρων.

Θεμελιακά ερευνητικά προγράμματα που διεξάγονται κυρίως από δημόσιους φορείς σε διαφορετικές χώρες της Ευρώπης, έχουν αποδείξει ότι τα βιολογικά καλλιεργούμενα φυτά μπορούν να έχουν σχεδόν την ίδια παραγωγικότητα με τα συμβατικά, εάν η ποικιλία δημιουργηθεί με αυτό τον στόχο».

Όποιος ελέγχει τον σπόρο ελέγχει και τη διατροφή μας. Ούτε λαχανικά, ούτε ζυμαρικά, ούτε όσπρια, ούτε αυγά, γάλα, τυρί, κρέας, μπορούμε να έχουμε αν δεν έχουμε τον σπόρο.

Όποιος ελέγχει τη διατροφή μας έχει τεράστια πολιτική δύναμη

Τα σημερινά λόμπυ έχουν δημιουργήσει για τους σπόρους μια νομοθεσία-τέρας

Ας την αλλάξουμε πριν να είναι αργά.

Η βελτίωση ποικιλιών πρέπει να γίνεται όχι μόνο από εταιρίες αλλά και από καλλιεργητές, επίσης από ομάδες αγροτών σε συνεργασία με πανεπιστήμια. Το τελευταίο αποκαλείται «συμμετοχική βελτίωση» και δειλά δειλά επανεμφανίζεται στην Ευρώπη ως επιτυχημένο μοντέλο διαχείρισης των διατροφικών γενετικών πόρων. Ως στόχο έχει ποικιλίες «Ανοικτής Πηγής» και αποτελεί χώρο στον οποίο έχουμε απόλυτη ανάγκη την ενεργοποίηση συλλογικών δομών.

Ελεύθερη αγορά με ισονομία για όλους

Για να παράγουν κοινωνικά αποτελέσματα όλες οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν αποδεκτοί μερικοί βασικοί κανόνες και ενδεικτικά παραθέτουμε.

- 1) Η ανωνυμία των ιδιοκτητών, διαφόρων μορφών εταιρειών πρέπει να καταργηθεί, τουλάχιστον ως ανεξήγητη.
- 2) Οι τράπεζες και άλλες χρηματοδοτικές εται-

ρείες πρέπει να είναι συνυπεύθυνες, για την αποπληρωμή των δανείων τους.

3) Για την υγεία της ανθρωπότητας και την επιβίωση όλων των λαών, οι μεταφορές φρέσκων προϊόντων, πρέπει να μεταφέρονται στις κεντρικές αγορές κατανάλωσης άμεσα και δωρεάν, με συγκεκριμένα Διεθνούς Οργανισμού.

4) Αντί βοήθημάτων σε φτωχότερους λαούς να παρέχονται εκπώσεις επί των τιμών των αγαθών και τεχνογνωσία παραγωγικής δημιουργίας.

5) Πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή νόμων κατά του Αθέμιτου Ανταγωνισμού, με έλεγχο της πηγής των κεφαλαίων, της παραπλανητικής διαφήμισης, της κάτω του κόστους πώλησης, της φορολόγησης ανάλογα της πολυτέλειας, την καθιέρωση ελάχιστης τιμής κλπ. Ο Ανταγωνισμός είναι παράνομος όταν γίνεται μεταξύ έστω και ελάχιστα διαφορετικών προϊόντων.

6) Οι μικρομεσαίες και πολύ μικρές επιχειρήσεις να έχουν την ίδια εύκολη πρόσβαση, στην πληροφόρηση, την τεχνογνωσία και την ίδια αντιμετώπιση νομικά και χρηματοδοτικά.

Οικοτεχνία

Για την υποστήριξη της δραστηριότητας αυτής προτείνουμε:

1) Τη νόμιμη λειτουργία εκθετηρίων οικοτεχνικών προϊόντων σε ιδιαίτερο και επισκέψιμο χώρο της οικίας του οικοτέχνη, προερχόμενα από την δίκη του παραγωγή, τα οποία μπορεί να διαθέτει και στην αγορά.

2) Τη λειτουργία στην έδρα κάθε Δήμου και Αντιπεριφέρειας κοινών εκθετηρίων οικοτεχνικών προϊόντων, μέσω των οποίων γίνονται και e-shop πωλήσεις. Επίσης οικοτεχνικά προϊόντα διατίθενται και στις λαϊκές αγορές των παραγωγών.

3) Την οριοθέτηση και πιστοποίηση του όρου Οικοτεχνία.

4) Την καθιέρωση στη δημόσια TV ειδικού, συχνής προβολής προγράμματος, για την παρουσίαση οικοτεχνικών προϊόντων και λειτουργία ειδικού ιστιότοπου ανά Περιφέρεια για τη συνεχή παρουσίασή τους, καθότι οι οικοτέχνες δεν έχουν άλλη δυνατότητα ανταγωνιστικής παρουσίασης των προϊόντων τους.

5) Λόγω του μικρού όγκου παραγωγής ανά μονάδα, επιδοτούνται με υψηλό ημίμ οι εξαγωγές οικοτεχνικών προϊόντων.

6) Ειδικό τμήμα οικοτεχνίας στα επιμελητήρια ενημερώνει τους οικοτέχνες για ενδιαφέροντα και συνεργασίες.

7) Πιστοποιείται η διαδικασία μεταποίησης-τυποποίησης με φυσικούς τρόπους για την υγιεινή και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων. Η πιστοποίηση πρέπει να γίνεται από διεθνή οργανισμό.

8) Η δημιουργία μιας οικοτεχνίας δεν απαιτεί, σε τυχόν δανεισμό, εγγυήσεις πέραν της ενεχυρίσσης των μηχανημάτων της. Η δε δανειοδότησή της καλύπτει το 100% της δαπάνης και η υψηλή επιδότησή της διατίθεται για την εξόφληση όλων ετήσιων δόσεων καλύπτει.

9) Εάν μία οικοτεχνία χρειασθεί τεχνογνωσία, τα ανάλογα Κρατικά Ερευνητικά Επιστημονικά Κέντρα, είναι υποχρεωμένα να την παρέχουν εντός καθορισμένου χρόνου με ελάχιστη αποζημίωση, η οποία εξοφλείται τουλάχιστον σε μια 10ετία. Εάν η προσφερόμενη τεχνογνωσία δεν υλοποιηθεί, εξοφλείται άμεσα.

10) Στον όρο οικοτεχνία υπάγονται και ΦΑΣΟΝ εργασίες υπέρ τρίτων, εντός της οικίας.

11) Ο οικοτέχνης υποχρεούται να τιμολογεί και τις α' ύλες ή προϊόντα που χρησιμοποιεί (άσχετα εάν τα παράγει ο ίδιος) και να αναγράφει τις αναλογίες που απαιτούνται για την παραγωγή του έτοιμου μεταποιημένου προϊόντος, το οποίο επίσης τιμολογεί και επί του οποίου θέτει την ανάλογη τιμή. Στον οικοτέχνη αναγνωρίζονται δαπάνες όπως, η ιδιοκατοίκηση, ηεργατική του απασχόληση και όλες οι λοιπές δαπάνες που απαιτούνται για έτοιμο προϊόν και διάθεση αυτού. Η φορολογία του οικοτέχνη δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη αυτής του παραγωγού.

Ο ΧΑΣΑΠΗΣ ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΕΙ ΚΡΕΑΣ ΕΠΕΙΔΗ ΕΣΕΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΑΤΕ ΑΛΛΑ ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΑΕΙ ΕΚΕΙΝΟΣ.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ποια είναι όμως η διαφορά της φιλοξενίας και του Τουρισμού; Ουσιαστικά μικρή. Διότι, η μεν φιλοξενία βασίζεται σε ανθρώπινα αισθήματα ή ανάγκες, αλλά και αυτή γεννά μία υποχρέωση ανταπόδοσης (με ένα δώρο ή υποχρέωση φιλοξενίας του οικοδεσπότη), ο δε τουρισμός επίσης βασίζεται σε ανθρώπινα αισθήματα ή ανάγκες και στην περίπτωση αυτή οι φιλοξενούμενοι συνήθως είναι άγνωστοι και πολλοί, οπότε η ανταπόδοση από τον φιλοξενούμενο καθιερώνεται να είναι άμεση και χρηματική και γίνεται σε χώρους και οικήματα (ξενοδοχεία, κλπ.) ειδικά, για να φιλοξενούν τους επισκέπτες.

Οι μισθοφόροι των κεφαλαίων

Στην καθημερινότητα οι πολίτες και οι επιχειρήσεις τους, παρέχουν τις νόμιμες υπηρεσίες τους ή προϊόντα και τα ανταλλάσσουν με το καθαρό χρήμα.

Αυτό είναι η Πραγματική Οικονομία. Πόσο μεγάλο μέγεθος έχει μέσα στο σύνολο των Παγκόσμιων συναλλαγών; Μόνο το 1%

Εάν θέλουμε να βάλουμε στην Πραγματική Οικονομία και τα Τραπεζικά δάνεια τα οποία είναι το 6% των Παγκόσμιων συναλλαγών, τότε γνωρίζουμε ότι η Πραγματική Οικονομία είναι το 7% των Παγκόσμιων συναλλαγών.

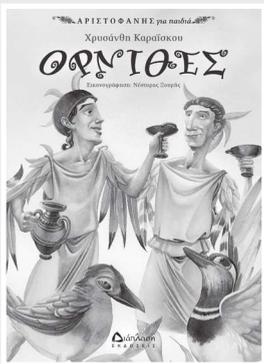
Όλες οι υπόλοιπες συναλλαγές, δηλαδή το 93% των Παγκόσμιων συναλλαγών, είναι συμβόλαια και τίτλοι τα οποία κατέχουν οι Παγκόσμιοι Επενδυτές και έχουν υπό την διαχείρισή τους, το συσσωρευμένο Παγκόσμιο Χρήμα (Κρατών, Ασφαλιστικών Ταμείων, Ταμειωτηρίων, Ασφαλιστικών κινδύνων, κερδών επιχειρήσεων, κλπ) το οποίο διακινούν ως Διαχειριστές μισθοφόροι, ονομαζόμενοι <<καρχαρίες>> (hedge funds) ή γύπες (vulture funds) ή αρπακτικά (equity funds).

Όλοι αυτοί βρίσκονται σε μόνιμη επιφυλακή, επιδιώκοντας να επωφεληθούν από τυχόν ξεπούλημα κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων.

Στην κατάσταση αυτή, αλλοίμονο σε αυτόν ή την κοινωνία που βρίσκεται στην ανάγκη να ξεπουλήσει. Ή είναι άτυχος, ή επιπόλαιος, ή Κοινωνικός προδότης.

Ένας διακρατικός νόμος για την φορολόγηση των Παραγώνων και των τιτλοποιήσεων ως και η υποχρεωτική επένδυσή τους στην παραγωγή και την ανάπτυξη, τουλάχιστον ενός ποσοστού αυτών, θα άλλαζε την Παγκόσμια οικονομία προς όφελος των λαών.

Εξαγωγή «Πολιτισμού»

- Άραγε τα Ξενοδοχεία παραθερισμού δεν θα πρέπει να είναι εστίες γνωριμίας των πελατών τους, με τις παραδόσεις και τον Πολιτισμό της χώρας που επισκέπτονται; Θεωρούμε ότι οι επισκέπτες θα το ήθελαν με πολύ ενδιαφέρον και μάλιστα όταν τους προσφέρεται με ευχάριστο και διασκεδαστικό τρόπο.

Κοστολόγηση

Θα είναι τουλάχιστον αφελές να πιστεύει ένας πολίτης ότι ο πλούτος γιγαντώνεται με ηθικούς τρόπους.

Οι πολιτικές εξουσίες έχουν παραδώσει την οικονομική εξουσία στον μεγάλο πλούτο και αυτός έχει επιβληθεί τελικά στην ίδια την πολιτική εξουσία.

Πως όμως δημιουργείται ο πολύ μεγάλος πλούτος; Δυστυχώς τον δημιουργούν οι ίδιοι οι πολίτες, οι οποίοι με το σκεπτικό της αχαλίνωτης ελευθερίας ασπάζονται το σύστημα και προσπαθώντας να μικροπλουτίσουν αφήνουν ελεύθερους τους ισχυρούς να κάνουν ό,τι θέλουν, αλλά δεν καταλαβαίνουν ότι οι ισχυροί τελικό κλέβουν τον μικροπλουτισμό των πολιτών.

Ευτυχώς όπου υπάρχει Δημοκρατία και οι ασθενέστεροι μπορούν να αμυνθούν με τα ίδια όπλα που χρησιμοποιούν οι ισχυροί.

Θα προτείνουμε λοιπόν ένα ισχυρό όπλο.

Αυτό είναι η ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ.

Σύμφωνα με την κοστολόγηση παρακολουθείται η ροή του κάθε προϊόντος, από πού πωλείται και από ποιον αγοράζεται και εάν το προϊόν μεταποιείται ή ενώνεται με άλλα προϊόντα, επισημοποιείται η αναλογία συμμετοχής κάθε προϊόντος μέσα στο νέο σύνθετο προϊόν.

Παράλληλα με τα λογιστικά προγράμματα υπάρχει αυτόματη δυνατότητα να παρακολουθείται η εμπορική πορεία του κάθε προϊόντος (γεωργικού προϊόντος

ή μεταλλευτικού ή βιομηχανικού, μεταλαγμένου ή τυποποιημένου κλπ).

Όλα αυτά τα στοιχεία υποβάλλονται σε ένα κεντρικό σύστημα κοστολόγησης του Κράτους. Το κράτος έτσι μπορεί να γνωρίζει τα πάντα, αλλά μόνο τότε μπορεί να είναι σωστό και δίκαιο για τους παρακάτω λόγους.

1. Γνωρίζει ποιες επιχειρήσεις έχουν κέρδη ή ζημιές και η φορολόγηση θα γίνει πιο δίκαιη.

2. Γνωρίζει τον αδικαιολόγητο πλουτισμό όπου υπάρχει και ανάλογα παρεμβαίνει.

3. Γνωρίζει ποιες επιχειρήσεις χρειάζονται προστασία με επιδοτήσεις ή άλλα κίνητρα.

4. Ο παραγωγός ή δημιουργός προϊόντων, τιμολογώντας συνολικά δεν δίνει το δικαίωμα στον έμπορο κλπ. να πλουτίζει εις βάρος του.

5. Με τα στοιχεία που δίνει η κοστολόγηση στον παραγωγό ή τον δημιουργό προϊόντων, του δίνεται η δυνατότητα να παίρνει πιο σωστές αποφάσεις.

Τέλος το Κράτος έχει τη δυνατότητα να δίνει δωρεάν όλα τα οικονομικά - λογιστικά στοιχεία και αποτελέσματα στους ιδιοκτήτες των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Τηρώντας μία χώρα το παραπάνω σύστημα σε συνδυασμό και με την αναγραφή της τιμής παραγωγής πάνω στο προϊόν, η εκμετάλλευση πολίτη από πολίτη και του Κράτους παίρνει τέλος.

Οι Δημιουργοί

Πώς παράγεται ο πλούτος;

Πλούτος παράγεται από αυτούς που δημιουργούν νέα εμπορεύσιμα προϊόντα.

Τα προϊόντα αυτά μπορεί να είναι υλικά όπως γεωργικά ή κτηνοτροφικά προϊόντα, διάφορα σκεύη και εργαλεία, μηχανές κ.ά.

Επίσης είναι και τα άυλα προϊόντα όπως το κείμενο ενός βιβλίου, η σύνθεση μουσικής, η ποίηση, επιστημονικές μελέτες, κλπ.

Οι άνθρωποι που δημιουργούν χρησιμοποιούν διαφορετικά υλικά και με το συνδυασμό τους παράγουν νέα προϊόντα.

Ο γεωργός με το σπόρο στο χωράφι, μας δίνει νέα προϊόντα.

Ο κτηνοτρόφος αναπτύσσει ένα ζώο και μας δίνει νέα προϊόντα.

Ο οικοτέχνης και βιοτέχνης με τη τεχνική του, χρησιμοποιώντας διάφορα υλικά, μας δίνει προϊόντα για χρήση.

Το ίδιο κάνει και ο βιομήχανος σε μεγαλύτερη κλίμακα, ο μουσικοσυνθέτης, ο ποιητής, ο ερευνητής επιστήμονας, ο συγγραφέας κλπ., μας δίνουν νέα προϊόντα.

Θα πρέπει λοιπόν να αναγνωρίσουμε σε όλους αυτούς τους δημιουργούς, τη μεγάλη συνεισφορά τους στη δημιουργία πλούτου, τον οποίο με τη μεσολάβηση της πολιτικής τον μοιράζουμε σε όλη την κοινωνία.

Βέβαια τα προϊόντα από μόνα τους δεν πρέπει να μένουν στο ράφι ή τις αποθήκες. Πρέπει να πουληθούν σε αυτούς που τα χρειάζονται.

Υπάρχουν λοιπόν οι μεταφορείς, οι έμποροι κλπ., που αναλαμβάνουν το έργο αυτό.

Αναγκαστικά όμως υπάρχει και το κράτος, το οποίο με τις υπηρεσίες του πρέπει να εξασφαλίσει τις υποδομές πάνω στις οποίες θα στηριχτεί ο παραγωγός για να μπορεί να δημιουργεί.

Ας δεχτούμε λοιπόν με σεβασμό και γνώση, ότι μια κοινωνία δεν μπορεί να ζει καθώς πρέπει, αν πρώτα απ' όλα δεν εξασφαλίσει άνεση λειτουργίας και βιωσιμότητα στους δημιουργούς της, διότι εάν αυτοί δεν υπάρ-

χουν, η κοινωνία θα φτωχύνει και η φτώχεια φέρνει την ανασφάλεια και τις κάθε μορφής αρρώστιες.

Δυστυχώς οι δημιουργοί δεν αντιμετωπίζονται έτσι.

Όταν είναι μικρού μεγέθους, είναι οι «κακομοίρηδες» της κοινωνίας και όταν μεγαλώσουν το τζιρο τους είναι τα «αρπακτικά και οι εκμεταλλευτές» της κοινωνίας.

Ούτε «κακομοίρης» είναι ο μικρός, ούτε «εκμεταλλευτής» είναι ο μεγάλος.

Αυτοί είναι χαρακτηρισμοί που συνήθως δίνουν οι πολιτικάντηδες γιατί δεν έχουν μεριμνήσει, οι μικροί να μην είναι «κακομοίρηδες» και οι μεγάλοι να μην είναι «εκμεταλλευτές».

Τους κανόνες τους επιβάλλουν οι πολιτικάντηδες με νόμους που ψηφίζουν.

Γιατί λοιπόν οι ίδιοι ισχυρίζονται ότι υπάρχουν κακομοίρηδες μικροί και εκμεταλλευτές μεγάλοι;

Ίσως οι πολιτικάντηδες υπάρχουν και νέμονται την εξουσία ακριβώς εάν υπάρχουν κακομοίρηδες και εκμεταλλευτές.

Και αυτοί ως διαπτητές και γνώστες των πάντων, συχνά με συμπεριφορά χιλίων Καρδινάλιων, παρεμβαίνουν για να επιρρίψουν ευθύνες σε λίγους για χάρη των ψήφων των περισσότερων.

Έτσι όμως καταστρέφεται η όρεξη για δημιουργία. Αρρωσταίνει και φτωχαίνει η κοινωνία.

Και τελικά διαχειρίζονται οι πολιτικάντηδες με μαεστρία τη φτώχεια, γιατί αν υπήρχε δίκαιος πλούτος δεν θα τους είχαν ανάγκη οι δημιουργοί.

Οι Δημιουργοί προσφέρουν καινούριο πλούτο, συνέχεια κάθε χρόνο με νέα προϊόντα.

Ο πλούτος της κάθε περασμένης χρονιάς συσσωρεύεται σε όλη την κοινωνία και ο πλούτος με κάθε τρόπο κυκλοφορεί σε όλη την κοινωνία.

Από την κυκλοφορία του πλούτου ωφελούνται όλοι. Η πηγή δίνει νερό σε πολλές βρύσες.

Μη στραγγαλιζούμε τη πηγή.

Η στάση του κόσμου απέναντι στη διαφθορά είναι διεφθαρμένη

Είναι μεγάλη η ευθύνη, όταν θέλεις να προτείνεις δημοσίως, βελτιωμένους νέους κανόνες λειτουργίας της κοινωνίας γιατί τέτοιες προτάσεις πρέπει να είναι χρήσιμες και εφαρμόσιμες, αλλά κυρίως και αποδεκτές από τους πολίτες, οι οποίοι πρέπει να αλλάζουν τις συνήθειές τους και να προσαρμοστούν σε ένα καινούριο τρόπο συμπεριφοράς και λειτουργίας τους.

Για να γίνει λοιπόν μία πρόταση κανόνων, πρέπει να αναλύσουμε και να συνειδητοποιήσουμε όχι μόνο πως λειτουργεί κάθε δημόσια δραστηριότητα, αλλά και γιατί λειτουργεί με τον τρόπο που γίνεται.

Έτσι ας καταθέσουμε συνοπτικά και ενδεικτικά μερικές βασικές διαπιστώσεις μας.

1. Το χρήμα και ο πλούτος αναδεικνύουν τον άνθρωπο στην κοινωνία και τον καθιερώνουν ως επιτυχημένο, δυναμικό, εύστροφο και ικανό.

Πως απέκτησε ο άνθρωπος αυτός τον πλούτο, δεν ενδιαφέρει κανέναν.

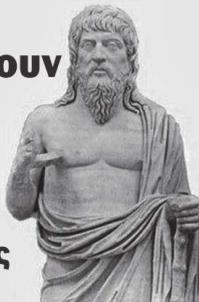
Αντίθετα συναγωνίζονται όσοι μπορούν να τους αποδεχτεί στο φιλικό του περιβάλλον.

Βέβαια ένας γέρος στο χωριό μου, είπε στο καφενείο σε αυτούς που συζητούσαν για τον πλούτο και συμφωνούσαν ότι τα χρήματα χαλούν τους ανθρώπους, είπε λοιπόν σχεδόν απόλυτος ότι:

ΟΧΙ χωριανοί ο πλούτος δεν χαλά

Οι αδιάφοροι είναι συνεργοί και συνένοχοι για όσα δεινά συμβαίνουν στο λαό.

Ηράκλειτος

τους ανθρώπους, αλλά τους ξεμασκαρώνει. Όμως στο χωριό ξεσηκώνονται να υποδεχτούν με καμάρι τον κάθε πλούσιο και όσο πιο πλούσιος είναι μεγαλώνει και το καμάρι των συντοπιτών μας.

Και διερωτάται κανείς, αν ο πλούσιος αυτός δημιούργησε τον πλούτο του με τα πολλά τερτίπια του λαβύρινθου των νόμων και εκμεταλλευόμενος με κάθε αθέμιτο μέσο το κοινωνικό του περιβάλλον, είναι διεφθαρμένος;

Και αν αυτός που είναι διευφραμένος, εμείς που τον δοξάζουμε τι είμαστε; Λίαν επιεικώς θα έλεγα: Απληροφόρητοι.

2. Για την εξουσία θα πρέπει να δηλώσουμε ότι όσες κοινωνίες έχουν Δημοκρατία είναι οι πιο ευνοημένες ιστορικά

Αλήθεια όμως τι σύστημα είναι αυτή η Δημοκρατία; και μας κρατά θαυμαστές της; Λοιπόν ακριβώς επειδή δεν είναι ένα σύστημα εξουσίας άλλα είναι μόνο ένας τρόπος συμπεριφοράς ελευθέρων πολιτών, μας εκφράζει

Εξουσιοδοτούμε λοιπόν με την ψήφο μας αντιπροσώπους μας με την εντολή (ψήφο) να προσπαθήσουν να κάνουν αυτά που μας υποσχέθηκαν και συμφωνήσαμε.

Μετά όμως αν κάνουν αυτά που συμφωνήσαμε, όλα καλά, αν όμως δεν τα κάνουν όλα, μας δικαιολογούνται ότι δεν μπόρεσαν προς το παρόν να τα κάνουν και μας δίνουν ελπίδες και τους ξαναψηφίζουμε, αλλά συχνά-πυκνά κάνουν και αντίθετα πράγματα, τα οποία μας βλάπτουν, εμείς διαμαρτυρόμαστε, αλλά μας δικαιολογούνται ότι οι διεθνείς συνθήκες τους υποχρέωσαν να κάνουν διαφορετικά πράγματα και θα έλθει ο καιρός να τα αποκαταστήσουν και πάλι μας δίνουν ελπίδες και πάλι τους ξαναψηφίζουμε.

Μα θα πείτε, ας ψηφίσουμε άλλους. Οι συνθήκες όμως που δημιουργούνται, επιτρέπουν σε δύο ή τρία κόμματα να εναλλάσσονται στην εξουσία και στην πράξη κάνουν περίπου ότι θα έκανε ΕΝΑ.

Τότε αφού δεν υπάρχουν μεγάλες διαφορές αρχίζει η συναλλαγή που φέρνει τη διαφθορά.

Και οι πολίτες ψηφίζουν για το προσωπικό τους συμφέρον προσμένοντας ειδική μεταχείριση, χαριστικές πράξεις και άλλα από την εξουσία.

Και τότε κάθε κόμμα δημιουργεί ένα στρατό, ο οποίος περιμένει να ωφεληθεί ατομικά ή ομαδικά. Και ο λαός χωρίζεται, διαιρείται με αντιπαλότητες και ο πολίτης καταντά ένας οπαδός και όχι ένας φιλαθλος που του αρέσει και υπερασπίζεται το σωστό και το ωραίο όπου και αν αυτό βρίσκεται.

Αυτή λοιπόν τη διαφθορά ποιος τη στηρίζει;

Γιατί υπερασπίζεται μια συγκεκριμένη εξουσία και όχι ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ πράξη της όποιος εξουσίας.

Και τέλος γιατί έχει παραιτηθεί της δικής του άποψης για κάθε θέμα;

Νομίζει ότι ο αντιπρόσωπός του βουλευτής είναι παντογνώστης και τον ακολουθεί σε κάθε περίπτωση.

Ε λοιπόν, υπάρχουν και ανάξιοι και άδουλοι και άσχετοι των κοινωνικών θεμάτων και ανάλγητοι που δεν ζητούν συνγνώμη για τις πράξεις τους και πρόθυμοι εξυπηρέτησης κυρίως μεγάλων συμφερόντων, αλλά ξέρουν πολύ καλά να αυτοσχεδιάζουν προγραμματισμένες ελπίδες.

Ο οπαδός έχει διαφθαρεί από τη διαφθορά.

ΠΕΡΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

Οι νόμοι επιβάλλουν στους πολίτες τι πρέπει να κάνουν ή να μην κάνουν. Δεν επιβάλλουν όμως τον τρόπο με τον οποίο θα κάνει ο πολίτης την κάθε νόμιμη ενέργειά του.

Εάν ο Δήμαρχος αξιολογεί με τη σύμφωνη γνώμη των δημοτών, ποια έργα είναι πιο σημαντικά και δεν επηρεάζεται από ψηφοθηρικά συμφέροντα, δεν του το απαγορεύει ο Νόμος.

Εάν ο Διευθυντής του Νοσοκομείου απολυμαίνει και έχει καθαρό το Νοσοκομείο, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν τα τεχνικά έργα γίνονται με τη σύμφωνη γνώμη των πολιτών, δεν τους το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν τα στελέχη των κομμάτων αναδεικνύουν όχι μόνο τα προβλήματα, αλλά και τις εμπειρίες και τις γνώσεις των συμπολιτών, δεν τους το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο δάσκαλος ασχοληθεί με την ανάδειξη της προσωπικότητας του κάθε μαθητή, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο δημόσιος υπάλληλος εξυπηρετεί τον πολίτη όπως θα εξυπηρετούσε τον εαυτό του, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο έμπορος κερδίζει λίγα από το ένα, για να κερδίζει πουλώντας περισσότερα, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο γεωργός βάζει λίγα φυτοφάρμακα για να έχει υγιεινότερα προϊόντα, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο κυβερνήτης και οι εξουσιαστές διαμένουν σε λαϊκά σπίτια, δεν τους το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο δικαστής κρίνει με το δικαίο της ανθρωπιάς

και μόνο, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν, Εάν, Εάν

Γιατί όμως οι άνθρωποι καθιερώνουν συμπεριφορές που καταπατούν τον άγραφο νόμο της Ανθρωπιάς; Ίσως επειδή δεν το απαγορεύει ο νόμος.

Μα τους Νόμους, τους έφτιαξαν σπουδαίοι Ακαδημαϊκοί, Νομικοί Επιστήμονες και τους ψήφισαν οι αντιπρόσωποι των πολιτών.

Μήπως φταίνε οι νόμοι που δεν περιλαμβάνουν στις διατάξεις τους έναν ανθρωπινό τρόπο εφαρμογής τους;

Μήπως φταίει η Παιδεία γιατί δεν ενδιαφέρεται να διαπεδαγωγεί τους νέους, μέχρι τουλάχιστον να γίνουν 12 ετών και να δημιουργεί ενάρετους πολίτες και μετά να γίνονται επιστήμονες και μάλιστα ενάρετοι επιστήμονες;

Μήπως φταίει η οικογένεια που δεν διαπεδαγωγεί με κώδικες συμπεριφοράς, αλλά προσφέρει με καμάρι την απόλυτη ελευθεριότητα έως ασυδοσία;

Μήπως φταίει η Εκκλησία που πασχίζει δογματικά και τελετουργικά και δεν ζει τον πολίτη στην καθημερινότητά του;

Και επειδή οι υποψίες δεν έχουν τέλος να πουμε

μήπως φταίει ο εαυτός μας για μας;

Τι να προλάβουν να κάνουν οι νόμοι, όταν το κακό έχει γίνει. Οι νόμοι θα τιμωρήσουν και θα παραδειγματίσουν.

Μα η τιμωρία και αν σταματήσει την αρρώστια ενός, δεν μπορεί να σταματήσει την επιδημία.

Ποια όμως είναι αυτή η επιδημία;

Η απληστία της κερδοσκοπίας και του πλούτου.

Τα μικρόβιο αυτά έχει κυριαρχήσει και οι πολίτες έχουν εμβολιαστεί με αυτό και είναι ευτυχισμένοι με τη δραματικότητα της ασθένειάς τους, που δεν την αντιλαμβάνονται γιατί τους αρέσει.

Έτσι προσπαθούν να επιδεικνύονται, να διαφοροποιείται ο ένας από τον άλλο, με κάθε τρόπο, να κυριαρχεί αυτοπροσδιοριζόμενος με αληθινά ή ψεύτικα επιχειρήματα, να αναδεικνύεται χρησιμοποιώντας κάθε συμβατό και πολλές φορές ασύμβατο τρόπο.

Το μικρόβιο της οικονομίας και της αγοράς που μας έχει μπολιάσει, όχι μόνο τα επιτρέπει όλα, αλλά και του είναι απαραίτητο να είναι οι πολίτες έτσι, να ζουν με αυτή τους την αρρώστια

Και αφού γίνονται έτσι τα πράγματα, ήλθε και το Internet με όλα τα καλά και τα κακά του.

Αλλά μέσα στο Internet στα κοινωνικά δίκτυα καταγράφονται και ο χαρακτήρας, οι επιθυμίες και οι δεξιότητες του κάθε πολίτη. Εκεί μέσα ξεμασκάρεται ο πολίτης και οι κυρίαρχοι γνωρίζουν τώρα τι πρέπει να κάνουν για να κατευθύνουν για πάντα τους κομπάρσους. Όχι βέβαια στην Αρετή.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Θα ξαφνιάζει ίσως η πρόταση να εξασφαλίζει το κράτος ένα εισόδημα άνευ όρων σε όλους τους πολίτες καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, χωρίς απαιτήσεις και χωρίς έλεγχο άλλων πόρων.

Και γεννήθηκαν πολλά ερωτήματα τα οποία με τις απαντήσεις τους, ας δούμε παρακάτω :

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η πρόταση είναι μια καινούρια αφηρημένη ιδέα πολύ ευχάριστη για τους πολίτες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι. Είναι μια μελετημένη πρόταση για την οποία έχουν γραφτεί πολλές μελέτες και εκτιμήσεις από διεθνείς οικονομολόγους διαφόρων κλάδων της σκέψης φιλελεύθερων, σοσιαλιστών, μαρξιστικών κλπ.

Έχει δε κοστολογηθεί ενδεικτικά και εφαρμοστεί πειραματικά σε διάφορες χώρες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μα πως είναι δυνατόν όταν παγκοσμίως στα κράτη υπάρχει μείωση επιδομάτων λόγω στενότητας εσόδων κλπ. να βρεθούν χρήματα για αυτό το επίδομα σε όλους άνευ όρων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πράγματι συμβαίνει αυτό, αλλά όχι παντού. Εκατοντάδες επιδόματα (ανεργίας, ανέχειας, αδυναμίας στην εργασία, αντιμετώπισης ειδικών συνθηκών) δίνονται συνεχώς, αλλά όχι συνέχεια στα άτομα που έχουν ανάγκη, υποχρεώνοντάς τους μετά τη διακοπή του επιδόματος, να υποκύπτουν σε κάθε είδους εξαναγκασμό, ταπείνωση, ανέχεια και άλλα. Μεγάλος αριθμός υπηρεσιών και υπαλλήλων ασχολούνται με τις πολύπλοκες συνήθως διαδικασίες έγκρισης επιδομάτων χωρίς να σημαίνει ότι επιδοτούνται πάντα οι πολίτες που πράγματι το δικαιούνται. Τα επιδόματα αυτά έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση που δεν σέβεται τον άνθρωπο ως πολίτη της κοινωνίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν πείθομαι ότι δεν θα χρειαστούν και άλλοι φόροι, αλλά πέραν αυτού, πολλοί πολίτες έχοντας ένα εισόδημα θα αισθάνονται ότι δεν χρειάζεται να δουλεύουν. Αυτό δεν είναι κακό, γιατί εμείς μάθαμε να κερδίζουμε το ψωμί μας με τον ιδρώτα μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα θα σας αναφέρω τις παρακάτω μελέτες και δοκιμές:

Στη Γερμανία, σύμφωνα με μοντέλο του προηγούμενου προέδρου των συμβούλων υπό των υπουργών του Thuringe, Dieter Althaus (CDU), η χορήγηση του βασικού εισοδήματος θα κόστιζε στο κράτος ετησίως 583 εκατ. ευρώ. Ωστόσο, αυτό το σύστημα προβλέπεται να αντικαταστήσει το υπάρχον σύστημα κοινωνικής βοήθειας, το οποίο κοστίζει στο κράτος 735 εκατ. ευρώ ετησίως. Οπότε, είναι προφανές ότι το καθολικό επίδομα σύμφωνα με το μοντέλο του Althaus απαιτεί λιγότερες δημόσιες δαπάνες από το υπάρχον σύστημα.

Επίσης το μοντέλο του άνευ όρων εισοδήματος εφαρμόστηκε και στο τέλος μερικών μηνών πειραματισμού του βασικού εισοδήματος στη Ναμίμπια, σε ένα χωριό, η ανεργία μειώθηκε και τα εισοδήματα των κατοίκων του χωριού αυξήθηκαν κατά 29% περισσότερο από το επιπλέον εισόδημα που χορηγήθηκε μέσω του προγράμματος, χάρη στις μικροεπιχειρήσεις που δημιουργήθηκαν.

Πέραν αυτών στο πρόγραμμα en:Mincome που εφαρμόστηκε στον Καναδά, μόνο το 1% των αντρών, το 3% των παντρεμένων γυναικών και 5% των μη παντρεμένων γυναικών σταμάτησαν να δουλεύουν μετά την απόδοση του επιδόματος. Σε

μία δημοσκόπηση που διεξήχθη στη Γερμανία, το 60% των ερωτηθέντων λένε πως δε θα άλλαζε τίποτε στον τρόπο ζωής τους αν παίρνανε το βασικό εισόδημα, το 30% δήλωσε ότι θα δούλευαν λιγότερο ή θα έκαναν κάτι άλλο και το 10% απάντησε επί λέξει «Πρώτα θα κοιμηθώ, μετά βλέπουμε».

Τα παραπάνω είναι ενδεικτικά και μας δείχνουν ότι το άνευ όρων εισόδημα για όλους τους πολίτες όχι μόνο μπορεί να απαλλάξει το κράτος από επιπλέον δαπάνες και κακοδιαχειρίσεις, αλλά οι πολίτες ελεύθεροι πια από το άγχος της επιβίωσης μπορούν να εργασθούν σε εργασίες τις οποίες επιλέγουν ή δημιουργούν μικροεπιχειρήσεις ή ασχολούνται αβίαστα πια στα κοινωνικά θέματα και την Δημοκρατία ή στις τέχνες και τον πολιτισμό.

Έτσι το άτομο καταξιώνεται στην κοινωνία σύμφωνα με τις δεξιότητες και τις επιθυμίες του και γίνεται πιο αποδοτικό, πιο παραγωγικό και πιο χρήσιμο στην κοινωνία.

Τέλος δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι τα άνευ όρων εισοδήματα θα ωφελήσουν την ανάπτυξη της κοινωνίας γιατί θα δαπανηθούν σε είδη κυρίως πρώτης ανάγκης.

Θα μπορούσε λοιπόν η κάθε Κυβέρνηση να προχωρήσει σε μια ουσιαστική μελέτη της πρότασης μαζί με κοινωνικούς φορείς, γιατί ο στόχος δεν είναι μόνο η εξοικονόμηση δαπανών του κράτους αλλά και η απελευθέρωση όλων των πολιτών από το άγχος της επιβίωσης από ανήλικες μέχρι τα βαθειά γεράματα, και ίσως μόνο έτσι θα ελευθερωθεί ο πολίτης για να συμμετάσχει στα κοινά, αν θέλουμε να ολοκληρώσουμε τη Δημοκρατία. ΘΕΛΟΥΜΕ;

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ – ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΙΟ ΔΙΚΑΙΗ ΕΥΡΩΠΗ

800 δισ. ευρώ ΠΗΓΕΣ ΕΣΟΔΩΝ

A) 300 δισ. ευρώ

1,5% του ΑΕΠ

Με την υιοθέτηση ενιαίου φορολογικού συντελεστή 37% στα κέρδη των επιχειρήσεων σε όλη την Ε.Ε.

B) 200 δισ. ευρώ

1%

Με την επιβολή προοδευτικού φόρου στους πλούσιους: επιπλέον φόρος 10% σε εισοδήματα μεγαλύτερα των 100 χιλιάδων ευρώ και 20% σε όσους κερδίζουν πάνω από 200.000 ευρώ

Γ) 220 δισ. ευρώ

1,1%

Από την επιβολή φόρου στα περιουσιακά στοιχεία των φυσικών προσώπων επιπλέον φόρος 1% σε ακίνητα που έχουν αξία μεγαλύτερη του 1 εκατ. ευρώ και 2% σε αυτά που έχουν αξία μεγαλύτερη των 5 εκατ. ευρώ

Δ) 80 δισ. ευρώ

0,4%

Από την επιβολή φόρου 30 ευρώ ανά τόνο στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα

800 δισ. ευρώ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΣΟΔΩΝ

A) 200 δισ. ευρώ

1% του ΑΕΠ

Σε καινοτομία, έρευνα για την ενίσχυση της ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας σε όλη την Ε.Ε.

B) 80 δισ. ευρώ

0,4%

Για την ανάπτυξη της πράσινης τεχνολογίας προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κλιματική αλλαγή

Γ) 80 δισ. ευρώ

0,4%

Σε ταμείο μετανάστευσης για τη βοήθεια των χωρών που αντιμετωπίζουν προσφυγικές κρίσεις

Δ) 400 δισ. ευρώ

2%

Αφού διαιρεθούν αναλογικά με βάση τον πληθυσμό θα επιστραφούν στις χώρες-μέλη προκειμένου αυτές να τα ξοδέψουν όπου επιλέξουν

Ε) 40 δισ. ευρώ 0,2%

Για την ενίσχυση γεωργίας και βιομηχανίας στη μετάβασή τους προς μια πιο πράσινη οικονομία

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ

Όπως αναφέρει ο καθηγητής του Τομέα Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων στο Τμήμα Φαρμακευτικής του ΕΚΠΑ κ. Λέανδρος Σκαλτσούνης, «γενικά ο όρος «φυσικά προϊόντα» περιγράφει χημικές ενώσεις που προέρχονται από τη φύση και οι οποίες απομονώνονται από χερσαίους και θαλάσσιους οργανισμούς, όπως φυτά, φύκη, μαλάκια, ακόμα και μύκητες ή βακτήρια. Η φύση αποτελεί μια ανεξάντλητη πηγή μορίων με τεράστια ποικιλία και πρωτοτυπία δομών και ιδιοτήτων. Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί πάνω από 250.000 ενώσεις φυσικής προέλευσης, αλλά ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος, δεδομένου ότι ένα μόνο μικρό ποσοστό έχει μελετηθεί».

Αξίζει να σημειωθεί ότι 52% όλων των πρόσφα-

τα καταχωρισμένων χημικών οντοτήτων συνδέονται έμμεσα ή άμεσα με τα φυσικά προϊόντα.

Η Ελλάδα, χάρη στη μεγάλη βιοποικιλότητά της, φαίνεται ότι μπορεί να διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο, τόνισε ο δρ. Σαλιού Νγκομ, ερευνητής Φυτοχημείας σε μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες καλλυντικών στον κόσμο, τη L'Oréal. Και αυτή τη δήλωση μάλλον πρέπει να τη λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας...

Το σίγουρο είναι ότι η αξιοποίηση της ελληνικής βιοποικιλότητας δεν πρέπει να αφεθεί στην τύχη της. Οι συνθήκες είναι πια ώριμες για την αξιοποίηση της ελληνικής βιοποικιλότητας. Μια τέτοια προσέγγιση θα άνοιγε νέες κατευθύνσεις και θα έδινε πνοή στην οικονομία με τη δημιουργία καινοτόμων επιχειρήσεων.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ;

Είναι συστηματικές ενέργειες για αναστολή, διόρθωση ή επαναπροσδιορισμό νόμων, αξιών, θεσμών και συστημάτων με στόχο την βελτίωση της καθημερινής ποιότητας ζωής και ελαχιστοποίηση των παραγόντων που προκαλούν φτώχεια, κακουχία, εξάντληση και εξαθλίωση σε ένα μέρος ή στην ολόκληρη ενός πληθυσμού ενάντια σε μία φαινομενικά και μόνο ισχυρότερη ομάδα απόμων.

Το μόνο στοιχείο που καθορίζει πράξεις ως ακτιβιστικές είναι η αποτελεσματικότητα που έχουν στον στόχο που ισχυρίζονται ότι έχουν θέσει.

Η μέσω του συνδικαλισμού της εποχής εκείνης επετεύχθησαν και κατοχυρώθηκαν ζωτικότερα δικαιώματα και προστασίες των πολιτών και από το κράτος και από τους κεφαλαιούχους της τάξεως των πολυεκατομμυριούχων.

Δυστυχώς όμως ο συνδικαλισμός εκφυλίστηκε και απαξιώθηκε συστηματικά από το κράτος.

Ο σωστός ακτιβισμός πάντα είναι ειρηνικός και έννομος.

Η βία παντός είδους είναι έκφραση της αδυναμίας αυτού που την διαπράττει αν επιβάλλει αυτό που θέλει δια της λογικής και του νό-

μου.

Ο πραγματικός ακτιβιστής είναι ορθολογιστής, ήρεμος και μιλάει πάντα με τεκμήρια και επιχειρήματα, όχι με απλές αβάσιμες και ατεκμηρίωτες απόψεις και νουθεσίες ή εκφοβιστικά ή φανατιστικά σλόγκαν και κλισέ.

Κάνουμε ακτιβισμό όταν :

1. Τηρούμε τα όρια της δικής μας προσωπικότητας και περιφρορούμε τα δικαιώματά μας.
2. Δεν καταπατούμε τα δικαιώματα άλλων με τις πράξεις μας και τα λόγια μας.
3. Δεν διαπράττουμε πράξεις ρατσισμού προς οποιονδήποτε αλλά ούτε και προς τον εαυτό μας.
4. Δεν αγνοούμε ή συγχωρούμε οποιαδήποτε

αδικία ή καταπάτηση δικαιώματος οποιουδήποτε κοινωνικού συνόλου, είτε πλειοψηφίας είτε μειοψηφίας, για χάρη αποφυγής θυμού ή φασαρίας.

5. Προσφέρουμε βοήθεια όταν μας ζητείται κρίνοντας αντικειμενικά τον καλύτερο τρόπο να το πράξουμε.

6. Έχουμε ακριβώς τα ίδια μέτρα και ίδια σταθμά και για τον εαυτό μας και για τους άλλους.

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ

Ο John Swinton, ένας από τους σημαντικότερους και πιο επιφανείς δημοσιογράφους είχε κάνει την εξής εκκωφαντική δήλωση το 1880 αναφορικά με την ανεξαρτησία του τύπου στην εποχή του:

«Δεν υπάρχει κάτι που να χρίζεται τον τίτλο "ανεξάρτητος Τύπος" και το γνωρίζετε. Δεν υπάρχει ούτε ένας από εσάς που να τολμάει να γράψει την ειλικρινή του γνώμη, διότι γνωρίζετε εκ των προτέρων πως δεν θα τυπωθεί ποτέ. Πληρώνομαι για να κρατάω τις έντιμες απόψεις μου έξω από την εφημερίδα με την οποία συνδέομαι. Αν επέτρεπα στις ειλικρινές απόψεις μου να εμφανιστούν στην εφη-

μερίδα, πριν περάσουν 24 ώρες, θα έχανα την δουλειά μου. Η δουλειά του δημοσιογράφου είναι να καταστρέφει την αλήθεια, να ψεύδεται κατάφορα, να διαστρεβλώνει, να κολακεύει το θεό του χρήματος και να πουλάει τη χώρα του για το καθημερινό του ψωμί. Οι δημοσιογράφοι είμαστε υποτελείς και εργαλεία των πλούσιων ανθρώπων που βρίσκονται στο παρασκήνιο.

Είμαστε μαριονέτες, εκείνοι τραβάνε τα κορδόνια και εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητες και οι ζωές μας είναι ιδιοκτησία άλλων ανθρώπων. Είμαστε διανοούμενες πόρνες!»

ΤΟ ΟΙΚΟΜΟΥΣΕΙΟ:

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.

Ο άνθρωπος και το περιβάλλον, η βιομηχανική εξέλιξη, ο κοινωνικός βίος, η κοινωνικοοικονομική ιστορία και ο λαϊκός πολιτισμός.

Τα Οικομουσεία θα μπορούσαν να ενισχύσουν την ταυτότητα μέσα σε έναν κόσμο που χάνεται, να ευαισθητοποιήσουν για θέματα περιβάλλοντος, να φτιάξουν μια γέφυρα επικοινωνίας ανάμεσα στο παραδοσιακό και το μοντέρνο προσφέροντας σε μια εποχή ραγδαίων αλλαγών εργασία κατανόησης αλλά και να λειτουργήσουν εκπαιδευτικά ως σχολεία και χώροι λαϊκής επιμόρφωσης. Η ανέγερσή τους δεν απαιτεί τους οικονομικούς πόρους ή το ειδικευμένο προσωπικό που συνδέουμε με τα γνωστά Μουσεία. Το στοιχείο για τα Οικομουσεία είναι να τα αγαλιάσει η κοινότητά τους

Η πολυτέλεια καταστρέφει τις δημοκρατίες
Η φτώχεια τις μοναρχίες

Montesquieu 1689-1755
Γάλλος στοχαστής

Για κλέφτες και καταχραστής

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

Είναι γνωστό σε όλους τους πολίτες ότι οι κλέφτες και καταχραστής χρημάτων και πλούτου ιδιωτών ή του Δημοσίου εάν δικαστούν, εκτίουν μία ποινή μερικών ετών, η οποία στην πορεία μειώνεται και μετά αφήνονται ελεύθεροι και περνούν (αυτοί και τα εγγόνια τους συνήθως) την ζωή τους πλουσιοπάροχα, αν και πολλές φορές επαναλαμβάνουν τις ίδιες άνομες πράξεις τους.

Αυτή η διαδικασία διαβάλλει και σκανδαλίζει και άλλους πολίτες με το ίδιο σκεπτικό, να κάνουν τις ίδιες άνομες πράξεις.

Θα είμαστε ευτυχείς αν οι πολίτες κινητοποιηθούν για να αλλάξει αυτός ο νόμος και ένας νέος νόμος να προβλέπει ότι: κλέφτες και καταχραστής χρημάτων και πλούτου ιδιωτικού ή Δημοσίου, να φυλακίζονται μέχρι την ημέρα που θα επιστρέψουν τα κλαπέντα ή καταχρασθέντα. Μετά την αποφυλάκιση τους θα ισχύει μία ποινή που θα έχει επιβάλλει το δικαστήριο «κοινωνικής εργασίας» και όχι περαιτέρω φυλάκισης.

Μήπως με αυτόν τον τίμιο και δημοκρατικό τρόπο θα κοπεί ή όρεξη του κάθε υποψήφιου κλέφτη ή καταχραστή;

Η ξεχασμένη γλώσσα της ειλικρίνειας και της ευθύνης

▶ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ;

Το κράτος πρέπει να το ελέγχει η κοινωνία.

- ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΚΛΕΓΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΔΕΝ ΣΥΝΔΙΑΛΕΓΟΝΤΑΙ ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ;

Εκλεγμένοι στις οργανώσεις τους ενεργοί πολίτες πρέπει να υποχρεώνουν τα Κοινοβουλευτικά και Αυτοδιοικητικά Σώματα να δέχονται και να απαιτούν σύντομα σε αιτιολογημένες προτάσεις.

- ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΜΕΛΗ 'Η ΦΙΛΟΥΣ ΕΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ;

Η λειτουργία του Κράτους χρειάζεται έμπειρους και τίμιους διαχειριστές, τους οποίους οι πολίτες να μπορούν να τους ψηφίζουν ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουν.

- ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ;

Οι αριστοίχοι της Σχολής αυτής να διαχειρίζονται το κράτος και όχι συνήθως οι οικογένειες πολιτικών.

- ΓΙΑΤΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΖΗΜΙΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΣΟΥΣ ΠΛΟΥΤΙΖΟΥΝ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ;

Η φορολογία πρέπει να αντισταθμίζει τις ζημιές από αυτούς που τις προξενούν και τον πλούτο από αυτούς που τον αποκτούν και ωφελούνται από την κοινωνία.

- ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΕΠΙΛΕΓΕΙ Η ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΕΞΟΥΣΙΑ;

Η επιλογή όλων των προσώπων σε Ανώτατες Θέσεις πρέπει να γίνεται από το Σώμα που ανήκουν και ένα εκλεγμένο Σώμα Εκλεκτόρων αντιπροσωπευτικό της κοινωνίας.

- ΓΙΑΤΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ;

Ο σκοπός του Δημοτικού Σχολείου πρέπει να είναι πρωτίστως η διαπαιδαγώγηση ενάρετων νέων ως μέλη της κοινωνίας του.

- ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΑΣΗ ΦΥΣΕΩΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ (ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ) ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΧΩ-

«ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΛΥΓΙΣΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ.
ΜΠΟΡΕΙΣ ΟΜΩΣ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΑ ΠΑΝΙΑ»

DALLY PARTON

ΡΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ;

Οι επιδοτήσεις πρέπει να δίνονται στις εταιρείες από τις οποίες προμηθεύεται ο αγοραστής παραγωγός εφόδια, μηχανήματα κλπ.

Έτσι θα ελέγχονται και οι τιμές των εταιρειών και οι επιδοτήσεις θα αξιοποιούνται στην παραγωγή.

- ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ;

Στις μικρές επιχειρήσεις πρέπει να δίνονται από το κράτος όλες οι δυνατότητες που έχουν από μόνες τους οι μεγάλες επιχειρήσεις, για να έχουμε ισότιμο ανταγωνισμό μιας πραγματικά ελεύθερης αγοράς.

- ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗ;

Ο πολίτης να μην μπορεί να εργασθεί εάν δεν έχει ενήμερο βιβλιόριο για όλες τις προβλεπόμενες εξετάσεις. Έτσι θα σώζονται πολλές ζωές, θα λαμβάνονται περιπέτειες υγείας και το κράτος κλπ. θα μειώσουν το κόστος υγείας ή και θα αυξήσουν την ποιότητά του.

- ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ Η ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ;

Αν όλοι κόβουν τιμολόγια, το κράτος με ένα σύστημα ατομικής κοστολόγησης μπορεί να φορολογεί δίκαια και να απαλλάσσει της φορολογίας επίσης δίκαια, διότι θα γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια παραγωγής, τυποποίησης, μεταποίησης κάθε ενός προϊόντος και εταιρείας και το σημαντικότερο, σε κάθε προϊόν θα αναγράφεται η τιμή πώλησης από τον δημιουργό του και τότε ο πολίτης θα γνωρίζει ποιος έμπορος αισχροκερδεί.

- ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΧΡΗΣΙΜΟ-

ΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ;

Οι πολίτες που αποταμιεύουν σε Τράπεζες πρέπει να συμμετέχουν αναλογικά στο Διοικητικό Συμβούλιο τους. Οι πολίτες που κάθε μήνα πληρώνουν ασφάλιστρα για την σύνταξη τους πρέπει να παίρνουν τόκο για τα χρήματά τους, τα οποία να εγγυάται το κράτος.

ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΝΑ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΤΕ ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗΝΚΟΙΝΩΝΙΑ

Δημήτρης Ηλιάκης

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ

Ο Εθελοντισμός ουσιαστικά επιτρέπει την ανάπτυξη της κοινωνίας με ένα διαφορετικό τρόπο. Ενισχύει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, την ενεργό συμμετοχή του πολίτη και την εμπιστοσύνη. Το ατομικό «ΕΓΩ» δίνει τη θέση του, στο συλλογικό «ΕΜΕΙΣ». Βέβαια Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΛΑΘΟΣ ΣΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ ΑΦΕΛΩΣ ΟΤΙ ΤΟ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΔΙΝΕΙΣ.

Με την ομαδικότητα έχω μία κοινωνική δύναμη η οποία δραστηριοποιείται εθελοντικά για να καλύψει τις ελλείψεις της κοινωνίας και του Κράτους. Τις ελλείψεις αυτές δημιουργεί η στενότητα πόρων, η ανικανότητα των διαχειριστών, οι μεροληπτικές πράξεις της εξουσίας.

«Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΤΗΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ ΤΗΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ
2. ΚΡΑΤΟΣ	>> >>
3. ΑΓΟΡΑ	>> >>
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	>> >>
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας.

Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 5^{ου} ΕΤΟΥΣ 1.750€ - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 1.850 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρεθύμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1^{ου} Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνακής, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σερριντάνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασσάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ, κ. Μπάμπης Δραμουντάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσαρχα
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελίου Κουτάντου τηλ. 2810231090
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου
- Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικόλαου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζιμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου